உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி உ0.] துந்துபி-ஷு வைகாசி-மீ [பகுதி எ.
Vol. XX May—June—1922. No. 7.

உள்ளுறை.

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
பதிப்பு.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 4.] [தனிப்பிரதி அணா-8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 4—8—0.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி உ௰.] துந்துபி-ஹூ வைகாசி-மீ [பகுதி எ.
Vol. XX. May—June—1922. No. 7.

வடசொல்.

தமிழில்வந்துவழங்கும் ஆரியச்சொல் வடசொல் எனப்படும். பண்டைக்காலத்திலே தமிழில்வந்துவழங்கிய ஆரியச்சொற்கள் மிகச்சிலவேயாம். தற்காலத்திலே மிகப்பலவாகும். அதன்காரணம் பெரும்பாலும் ஆரியநூல்கள்பல தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டமையே. பண்டைக் காலத்திலே வடசொற்கள்போன்றனவாய்ச் சில சொற்கள் தமிழிலும் வழங்கியனவுண்டு.

தேவன், தேவி, தேவர், பூதம், காலம், உலகம் என்பன வடமொழிப் பதங்கள். இவைபோன்ற சொற்கள் தமிழிலுமிருந்தன என்பது, தொல்காப்பியத்திலுள்ள,

"பெண்மை சுட்டிய வுயர்திணை மருங்கி
னாண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியுந்
தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியு
மிவ்வென வறியு மந்தந்தமக் கிலவே
யுயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்"

என்னுஞ்சூத்திரத்துத் 'தெய்வஞ்சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி' பால்பிரிந்திசைத்தற்குக் காண்பித்த தேவன், தேவி, தேவர் என்னு முதாரணங்களானும்,

"கால முலக முயிரே யுடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வரூஉ
மாயி ரைந்தொடு பிறவு மன்ன
வாவயின் வரூஉங் கிளவி யெல்லாம்
பால்பிரிந் திசையா வுயர்திணை மேன"

என்னுஞ்சூத்திரத்தால்வரும் காலம் உலகம் பூதம் என்னுஞ் சொற்களாலும் அறியக்கிடக்கின்றது.

உரையாசிரியருக்கு மிது கருத்தாதல்,

"வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே"

என்னுஞ்சூத்திரத்து விசேடவுரையிலே "வடசொல்லாவது வடசொல்லோடொத்த தமிழ்ச்சொல்லென்றா ருரையாசிரிய ரெனின்" என எடுத்துச் சேனாவரையர் மறுத்தலானு முணரப்படும். அன்றியும், அவர்,

"சகரக் கிளவியு மவற்றோ ரற்றே
அஐ ஔவெனு மூன்றலங் கடையே"

என்னுஞ்சூத்திரத்துக்குக்காட்டிய உதாரணத்துவரும் சாலை, சிலை என்னுஞ்சொற்களானும்,

"சதந பமவெனு மாவைந் தெழுத்து
மெல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே"

என்னுஞ்சூத்திரத்துக்காட்டிய உதாரணத்துவரும் தேவர், தடம், பீடம், மாலை, மீனம், முகம் முதலிய சொற்களானும் அறியக்கிடக்கின்றது.

சேனாவரையர்க்கு மிதுவே கருத்தாதல்,

"கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே"

என்னுஞ் சூத்திரத்துக்குக்காட்டிய உதாரணத்துவரும் சம்பு என்னுஞ் சொல்லானறியப்படும்.

நச்சினார்க்கினியருக்கு மிதுவே கருத்தாதல், அவர் காட்டும் சகடம், நீலம், நேமி, மாலை, பௌவம், முகம் முதலியசொற்களான் அறியப்படும்.

நன்னூற் குரைசெய்த மயிலைநாதருக்கு மிதுவேகருத்தாதல்,

"பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே"

என்னும் நன்னூற்சூத்திரத்துப் 'புதியனபுகுதலும்' என்பதற்குக்காட்டிய உதாரணத்துவரும் சம்பு என்னுஞ்சொல்லா னறியப்படும். சனி, சாடு, சமழ்ப்பு, சன்னை என்னுந் தமிழ்ச்சொற்களோடு விரவக்கூறியதனானும் சம்பு என்பது தமிழ்ச்சொல் என்பதே அவர்கருத்து. சேனாவரையரும் சம்பு என்பதைச் சரி சமழ்ப்பு என்னுந் தமிழ்ச்சொற்களோடு விரவக்கூறுதல் காண்க. "கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே" எனத் தொல்காப்பியர் பொதுவாகக்கூறினமையானே வடசொற்கொண்டாரெனினு மிழுக்காது.

சாலை சிலை முதலிய வடசொற்களைத் தமிழ்ச்சொல் என உரையாசிரியர்முதலியோர் மயங்கிக்கூறினரெனின், காலம் உலகம்முதலிய சொற்களையும் தொல்காப்பியர் மயங்கிக்கூறினர் எனல்வேண்டுமாகலின் அது பொருந்தாது. அன்றியும், உரையாசிரியர் "ஆரியச்சிதைவல்லாதனகொள்க" என்றும், "ஆரியச்சிதைவென மறுக்க" என்றுங் கூறுதலானும், சேனாவரையர் "வடமொழி நிலைகண்டுணர்ந்தவர்" எனப் புகழப்படுதலானும், நச்சினார்க்கினியர் "வடசொல்லெனமறுக்க" எனக்கூறுதலானும் அவர்களை அங்ஙனங்கூறல் பொருந்தாது.

இனித் தேவன், தேவி, தேவர், காலம், உலகம், பூதம், வருணன், யாமம், மங்கலம், தேயம், தாபதம், நிமித்தம், உவமம், மந்திரம், சூத்திரம், ஆநந்தம் முதலிய வடசொற்களெல்லாம் தொல்காப்பியத்துவருதலின், தொல்காப்பியர் வடமொழியை விலக்கினாரல்லர் என்பாருமுளர். அகத்தியருங்கொண்டார் என்பர்.

இனிச் சிலர் தமிழ்மொழிகள் ஆரியத்துச்சென்று வழங்குவனவுமுள என்பர். ஆகையினாற் சொற்களை ஆராய்ந்து வரையறுத்தல் மிக வரிது.

இங்ஙனம்,
சி. கணேசையர்,
புன்னாலைக்கட்டுவன்.

கவித்தன்மை.

அஃதாவது கவியின்றன்மை. கவி - புலவன்; அஃது ஈண்டுச் செய்யுண்மே னின்றது. கவியாவது அமைக்கவல்ல புலவனாலே அழகும் பொருளும் அமையப் பலசொற்கொண் டமைக்கப்படுவது. அமைத்தல் - கவிகளுக்குரிய அழகுகள் யாவும் அமையச்செய்தல்; அழகுகளாவன:—சொற்சுருக்கம், பொருட்பெருக்கம், சொற்றெளிவு, பொருளாழம், சொல்லினபம், பொருளின்பம், இசையொழுக்கம் முதலாயின. இவற்றைக் கம்பர்,

"புவியினுக் கணியா யான்ற பொருடந்து புலத்திற் றாகி
யவியகத் துறைக டாங்கி யைந்திணை நெறி யளாவிச்

சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றொழுக்கமுந் தழுவிச் சான்றோர்
கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினை வீரர் கண்டார்"

என்னுஞ் செய்யுளாற் கூறுமாறறிக. அணியென்றது மடக்கு சித்திர முதலிய சொல்லணிகளையும், தன்மை, உவமை, உருவக முதலிய பொரு ளணிகளையும். ஆன்றபொருள் - விரிந்தபொருள்; அஃதாவது நோக்க நோக்கப் பொருள்விரிந்து தோன்றல்; நிறைந்தபொருள் எனினுமாம். புலம் - அறிவு. புலத்திற்றாதல் - அறிவின்கட்கிடத்தல்; என்றது தன்னைநோக்கு மறிஞர்க்குத் தன் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளாற் களிப்புப்பயந்துகொண்டு தான் அவரறிவின்கண் நீங்காது கிடத்தலை. இதனை,

"மொழிசுருங்கல் பொருள்விளங்கல் மொழியவினி தாதனல மொழி புணர்த்தல்
வழியமையோ சையிற்பொலித லாழ்ந்திருத்தன் முறைநிறுவன் மலைவு தீர்தல்
பொழிவிழுமி யதுபயத்தல் காட்டாத லிப்பத்தும் பொலிய வாய்ந்த
கழிபொருளுங் கருதணிபு நோக்குமிடந் தொறுங்கிடந்து களிப்புச் செய்ய"

என்னுஞ் செய்புளானும் அறிக. அவிதல் - அடங்குதல்; 'ஐந்தவித்தான்' என்புழியும் 'அவித்தல்—அடக்குதல்' எனப் பரிமேலழகருங் கூறுதல் காண்க. அகம் - உள். துறை - பொருட்டுறை. சவி - பெலம்; ஒளியுமாம். தண்ணெனல் - குளிர்ச்சியாதல்; என்றது செவிக்கின்பம் பயத்தலை. ஒழுக்கம் என்றது இசை ஆற்றொழுக்குப்போலத் தொடர்ந்து சேறலை.

இனி, அமைதலாவது:—அழகியவாதல், பொருட்சிறப்பினவாதல், நுண்ணியபொருளனவாதல், இன்சொல்லினவாதல் முதலிய இலக்க ணங்களெல்லாம் தானே அமைதல்; இதனைக் கம்பர்,

"செவ்விய........பொருளிற் சீரிய கூரிய தீஞ்சொல்—வவ்விய கவிஞர்" எனச் செம்மை முதலிய இலக்கணங்களைக் கவிக்கு விசேடணமாக்கிக் கூறுதலானே அறிக. செவ்வி - குற்றமின்றிக் குணமுடைத்தாதல்; குணம் என்றது சுருங்கச்சொல்லன் முதலாக நன்னூலார் கூறிய பத்தழகி னுள்ளே இக்கவியிற் பின்கூறியனவல்லாதன. சுருங்கச்சொல்லலிலே திரு வள்ளுவரும் கம்பரும் மிகச்சிறந்தவர்கள்; "ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல் விசும்பு ளார்கோமா - னிந்திரனே சாலுங் கரி" எனத் திருவள்ளுவரும், "நாடுகூறினு நகரங் கூறுவாம்" எனவும், "வந்த நம்பியைத் தம்பி நன்

ஞெடு—மூந்தை நான்மறை முனிக்குக் காட்டி" எனவும் "இலைமுகப் படத்தவ ரெழுதிக் காட்டிய—தலைமகன் சிலைத்தொழில்" எனவும், "அஃதைய" எனவும், "அடிபொரு மூன்றுநீ யளந்து கொள்கென—நெடியவன் குறியகை நீரி னீட்டினன்" எனவும் கம்பருங் கூறுதல் காண்க.

"உடாஅது முண்ணாதுந் தம்முடம்பு செற்றுங்
கெடாத நல்லறங்கள் செய்யார்—கொடாது
வைத்திட்டி னாரிழப்பர் வான்றோய் மலைநாட
வுய்த்திட்டுந் தேனீக் கரி"

எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுவர்.

சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்தல்பற்றியே கம்பர்கவிகளைக் கம்ப சூத்திரம் என்பர். தானே யமைதலாவது:—மேற்கூறிய அழகுகள் யாவும் வேறுபடுக்கப்படாது தானே சம்பந்தப்பட்டுக்கிடத்தல். அதற்குக் காட்டாக "வீரமுங் களத்தே போட்டு வெறுங்கையே டிலங்கை புக்கான்" என்னுமடியுள் வரும் 'போட்டு' என்னுஞ்சொல்லை நீக்கிவிட்டு, அதற்குப்பதிலாக அப்பொருளமைந்த எச்சொல்லைப்பெய்துரைப்பினும் இன்பம் பயவாமை காண்க. இங்ஙனமே பிறவுங் காண்க.

இனி, அமைக்கவல்லபுலவன் என்றது பலவகைப்பாஷைகளிலும், பலநூல்களிலும் சென்ற செயற்கையறிவோடு இயற்கையாய அறிவுமுடையவனை. இவ்வகை யறிவையுடையரே கவிஞர் என்பதுதோன்றக் கம்பரும், "பல்லிய லுலகினுட் பாடை பாடமைந்—தெல்லையி னூற்கட லேற நோக்கிய - நல்லியற் கவிஞர்" எனக் கூறுதல் காண்க. இங்ஙனமே பரிபாடலும் "மாசில் பனுவற் புலவர்" எனக் கூறும்.

இன்னும், கவிகளெல்லாம் மென்சொலின்றியும், வெளிற்றுரையின்றியும், வீண் புன்சொலின்றியும் தொடைச்சிறப்பினவாயும், தொடையை நீங்காத இசையையுடையனவாயும், ஆழ்ந்தபொருளவாயினும் அப்பொருள்களெல்லாம் நோக்குவோர்க்கு நன்குதோன்றும்படிவைக்கப்பட்ட தெளிவானசொற்களையுடையனவாயும் இருத்தல்வேண்டும். இதனைக் கம்பர்,

"நல்லியற் கவிஞர் நாவிற் பொருள்குறித் தமர்ந்த நாமச்
சொல்லெனச் செய்யுட் கொண்ட தொடையெனத் தொடையை நீக்கி
யெல்லையில் செல்வந் தீரா விசையெனப் பழுதிலாத
பல்லலங் காரப் பண்பே காகுத்தன் பகழி மாதோ" எனவும்,

"எற்பொரு ளாகர்த மிருக்கை யீதெனக்
கிற்பதோர் காட்சிய தெனினுங் கீழுறக்
கற்பக மனையவக் கவிஞர் காட்டிய
சொற்பொரு ளாமெனத் தோன்றல் சான்றது" எனவும்

கூறுமாற்று னறிக.

இனிக் கவிகளைச் செய்வோரும் இயற்கைக்கவி, செயற்கைக்கவி என இருவகைப்படுவர். இயற்கைக்கவியாவான் நூலானமைந்த அறிவோடு இயற்கையாயமைந்த அறிவின்வன்மையுங்கொண்டு பாடுபவன். இயற்கைக் கவியைத் தெய்வக்கவி, வரகவி, அருட்கவி என ஆன்றோர் கூறுவர். இயற்கைக்கவிக்குப்பாட்டினியல்பெல்லாம் நாவிலேயே அமைந்து கிடக்கும்; இதுபற்றியே "சித்திரக்காரனுக்குக் கையுணரும், தெய்வப் புலவனுக்கு நாவுணரும்" என்னும் பழமொழி வழங்குவதாயிற்று. கம்பரும் 'நாவிற்றோன்றுஞ் சொல்' என்றும், 'நல்லியற்புலவர் நாவிற்பொருள் குறித் தமர்ந்தநாமச்சொல்' என்றுங் கூறுவர். பரிபாடலும். 'புலவர் புகழ்புலநாவிற்புனைந்த நன்கவிதை' எனவும் கூறும்.

செயற்கைக் கவிகளுள்ளே பாடும்வன்மையையடைந்தவர் சிலர். பலர் அவ்வன்மையில்லாதவர். அவர்கள் பழந்தமிழ்நூல்களைப் படிபெடுத்து அவற்றிலுள்ள சொற்களையும் தொடைகளையும் அடிகளையும் அப்படியே கவர்ந்துவைத்துப் பாடுகின்றனர்; அவற்றின்பொருள்களையும் நாடுகின்றனர். அப்பலருள்ளுஞ் சிலர் தம் வாய்ச்சொற்களோடு பழையநூலாசிரியர்வாய்ச்சொற்களையுந் தொடுத்து இசைவாயாது போகின்றனர். சிலர் செவிகளுக்கு யாழ்நறையடுத்ததுபோலப் பாடாது பறையடுத்ததுபோலப் பாடி இசையான் வசைபெறுகின்றனர். சிலர் இலக்கிய இலக்கணவரம்பின்றிப் பிழையான வழக்குச்சொற்களையும் பிற பாடைச்சொற்களையுந் தொடுத்துப்பாடி அப்பாக்களி னசைவான் வசை பெறுகின்றனர். இப்படிப் பாடுவாரும் பலர். இவர்களுக்கெல்லாம் அதிகாரம்பற்றியும், பொருள்வரவுபற்றியும், நண்புபற்றியும் மதிப்புரைகளடுத்தும் துதிப்புரைகள் தொடுத்தும் சிறப்புப்பாயிரங்கொடுப்பாரும் பலர். பாயிரநோக்கி அக்கவிகளைப் பழுதுநோக்காது படிப்பாரும் பலர். இவைகளாற் றமிழுணர்க்குக்கேரு மிழிவுகளையெல்லாஞ் செந்தமிழ் வளர்ப்போர் சிந்திப்பாராக.

சி. கணேசையர்,
புன்னலைக்கட்டுவன்.

ஸ்ரீ:

புரூரவசரிதை.

[உ௬உ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி].

சனிபகவான் றேன்றுபடலம்.

அந்தவூழியுமகன்றிடவரிவையுமகன்றே
முந்தைநாட்டகங்கலந்திடமுறையறிந்தவனும்
வந்தகாலத்தின்செயலிதுவாமெனமதித்துச்
சிந்தைவேறாருதரசியல்செலுத்திடுநாளில். (1)

தன்னிநேரிலான்கங்கைசூழ்நாடுடைத்தலைமை
மன்னனுதவவருணன்மாதவத்தினிற்றேன்றுங்
கன்னிபுண்டரீகப்பெயர்வல்லிபொற்களபந்
துன்னுகொங்கைமேற்சுயம்வரம்வலித்திடத்தோய்ந்தான். (2)

வளைக்கும்வெஞ்சிலைமாரனுமிரதியுமனையார்
திளைக்குமின்பமேவிடெனவொருவிடாத்தினத்தி
லிளைக்குநுண்ணிடையன்னவள்திருவயிற்றிடையே
முளைக்குநாண்மதியெனவிருதனயர்கண்முளைத்தார். (3)

மழலைமைந்தர்கள்செவ்வியுமனைமனைத்திறனும்
பழையநல்வினைப்பயனெனப்பயன்பெறுநாளிற்
றழையுமன்பொடுநாரதத்திருமுனிசார
விழையுமன்பினன்றெழுதெழமுனிவான்விளம்பும். (4)

காரியென்பவனெய்துறுங்காலநேர்ந்தனவிப்
பாரினிற்புகுந்தனக்கறிவுறுத்திடப்படர்ந்தேன்
சூரியன்முதற்கோள்களைத்தொழுதிநீயெனப்பண்
ணூருமின்னிசைமகதியாழ்முனிவானகன்றான். (5)

வேறு.

கந்தோடம்பொருங்காடக்கவுண்மதச்செம்புகர்முகத்துக்களிற்றுவேந்தன்
கொந்தோடுந்திகழ்கடுக்கைக்கோடீரன்றிருமேனிக்குறியாய்க்கஞ்சப்
பைந்தோடுமுகைவிரிக்குங்கதிர்மதிசேய்மால்பிரகற்பதியாங்கோள்க
ளைந்தோடொன்றினையும்விதிமுறையிற்பூசைபுரிந்தருளுவானல், (6)

கதிராதியாகவருங்கோளனைத்துந்தங்களபகாரந்தோறு
மெதிர்காலத்தியற்பவர்பலனனைத்துமியம்புதலுமேழாங்கோளி
னதிகாரம்வந்திடலுமவன்மறைமந்திரத்தாலருச்சித்தேத்தித்
துதியாகின்றிடக்காரிபுள்ளேறிமன்னவன்முன்றோன்றினனே. (7)

ஒருங்காகவினைந்தவருக்கழியாதவாயுள்தருமுறவோன்றன்னை
முருங்காகந்தருஞ்சுடரோன்றருஞ்சேயைக்காளிந்திமுன்னோன்றன்னை
யிருங்காதண்டகரஞ்செச்சையனைத்தென்றிசைவாழிமையோர்க்கூட்டுங்
கருங்காகப்பரியோனைச்சவுரியனையிருகண்ணுங்களிப்பக்கண்டான். (8)

பருமழையகார்மேகமிந்திரநீலக்கிரிமேற்பயின்றசெங்கே
ழருணமணிச்சுடர்தாங்கிவருவதெனமணிமவுலியலங்கல்வீசும்
விரிசிறைவான்காகமிசையெழுந்தருளுஞ்சவுரிதிருமேனிநோக்கி
யுருகியுளங்களிகூர்ந்துகரகமலமுகிழ்த்திவைநின்றுரைக்கலுற்றான். (9)

கடவுளர்கள்யாவருக்குமேலானவதிகாரக்கடவுளேசெஞ்
சுடரவனேமுதலானோர்தரும்பலன்களனைத்தினையுஞ்சொற்றார்நீயுந்
தடையறவேவருங்காலந்தரும்பலன்களனைத்தினையுஞ்சாற்றுகென்ன
மடலவிழுங்கமலநிகர்செம்பவளவாய்திறந்துவழங்கினனால். (10)

சென்னிரண்டுமூன்றுடையோனானாலுஞாலமுண்டதேவென்றாலு
முன்னிரண்டுவகையுமிரும்பலவடிவாய்ப்படைத்ததனிமுதலென்றாலு
நின்னிரண்டுதோளனையவலியுடையார்யாரெனினுநிகழுமோரை
பன்னிரண்டுமோரிரண்டுமுதலுமென்றனதிகாரப்பகுதியாமால். (11)

இம்முறைமையோரையொருமூன்றிடத்துமேழரையாண்டிருப்போமீதின்
மெய்ம்முறைமைநிருபதியூர்காடரசுகரிபரியும்வெவ்வேறாக்கிப்
பொய்ம்முறைமைகொடுத்திரவிற்புகுத்தியவயவங்கள்சிலபோக்கிமீட்டு
மும்முறைமையெவரிடத்துநடத்துவதென்னதிகாரமுயற்சியென்றான். (12)

கரியமணித்திருநிறத்தானிவ்வண்ணமுரைத்திடலுங்கழற்கால்வேந்தன்
றிரிபுவனத்தெவரிடத்துமும்முறைசென்றிடலுளவேற்சிந்தித்தேன்பா
லொருமுறைமைவரக்கடவாயென்றிடநன்றெனக்கருத்திலுவந்தேயின்பால்
வருவதால்விளமையிலோமுதுமையிலோவெனமீட்டும்வழங்கினனால். (13)

காரியுரைத்திடுமொற்றமனைத்தினையுமனத்தினிடைக்கருதியேதன்
பாரிடத்தினிலுரைப்பவன்னவரும்பின்றுறுதிப்பயத்தைநாடி
யாரியனேமுதுமையில்வந்திடிற்பிழைத்தல்யாவருக்குமரிதேசாலச்
சிறிதாமிளமையிலேவரவழைத்தாலெனவுரைத்தான்தெய்வம்போல்வான். (14)

புண்டரிகவல்லியிவைபுகன்றிடலுங்கேட்டுணர்ந்தபுரூரவாவுந்
தண்டாளம்விளங்கொளிருந்தடம்புயத்துச்சவுரிதிருமுன்புசார்ந்தே
யண்டர்தொழும்பெருமானேயிளமையிலேவருகவெனவன்பிற்கூறக்
கொண்டகுறுமுறுவலொடுங்காகமிசைக்கரியநிறக்குரிசில்போனன். (15)

சனிப்பெருமானகன்றதற்பின்றன்னுரிமைப்பொன்னவிர்பூந்தவிசினண்ணிக்
குனிப்பெருமாண்சிலைப்புருவக்கொவ்வையிதழ்நவ்விவிழிக்கொம்மைக்கொங்கைக்
கனிப்பெருமாண்மழலைமொழிக்காந்தையொடுமைந்தரொடுங்களிப்பினெய்திப்
பனிப்பெருமான்மதிக்குடைக்கீழ்ப்பொதுநீக்கியுலகனைத்தும்பரிக்குநாளில். (16)

சனிபகவான்றேன்றுபடலமுற்றும்.

இளவேனிற்படலம்.

இருதாருசுணங்கவிருங்களபமணியிளமுலைகளிறைவர்மார்பிற்
பொருதாடல்புரிந்தவர்க்குந்தணந்தவர்க்குமிதயமொன்றாய்ப்பொருத்தவேமற்
றொருதாதுமின்றியெனதாணைசெயுமெனக்குயிலென்றுரைக்கும்வென்றி
விருதாதத்தென்மலைக்காலமைச்சினெடும்பொலிந்ததிளவேனில்வேந்தே. (1)

மருமல்கும்பாசடையுஞ்சைவலமுமொழித்தபுதுமணிநீர்ப்பொய்கை
பெருகியகங்கலங்காதுமின்றனவுமொத்தனதம்பிரசக்கோயிற்
றிருமருவும்பைந்துளவோன்றிருமேனித்திறனெனவுந்தெரிந்தஞாலத்
தொருபொருளும்வெஃகாதாருள்ளமுமொத்தனதெளிவாலும்பர்வானம். (2)

குறைதீரப்பெருந்துணையாய்க்கொண்டசெழும்புண்டரிகக்குலத்தையெல்லா
முறைதீரவளைந்துமுகத்தொளிமழுங்கப்பொருதபனிமூரிவேந்தைப்
பொறைதீரத்துரந்துதாந்தடர்ந்துபொருதவனுடம்பிற்புண்ணீர்தோய்ந்த
கறைதீரக்கழுவியவாளெனப்பொலிந்ததிரவிசெழுங்கதிர்களெல்லாம். (3)

காலமறிந்திடனறிந்துசெல்வழியிற்சென்றுதுறையனைத்துங்கண்டு
சீலமொடும்படிர்தவர்தஞ்சுருதகந்தீர்த்தெப்பொருளுந்தெருட்டித்தேவர்
சால்பினுயிர்சமசமீருகவருளுறுதண்ணளியேயாகி
ஞாலமகிழ்வுறத்தெளிந்துள்ளடங்கினர்போன்றொழுகினநன்னதிகளெல்லாம். (4)

முல்லையரும்பாரகையாதின்றெணமல்லிகையரும்புமுகைத்தமஞ்ஞை
சில்லரிபாட்டிசைத்திலவென்றுட்டொழிந்தருயின்மகிழ்ந்துசிலம்பியார்த்த
புல்லறிவின்றிறமனைத்துமொவ்வொன்றாய்ப்புறம்புறமேபோக்கிமேலார்
தொல்லறிவின்பயன்பெறுவான்றவம்புரிவாரொத்தசிலசோலையெல்லாம். (5)

வேறு.

எஞ்சலில்சதக்கிருதெறிந்திடமறிந்த
வன்சிறைபடைத்தெனமருங்குறவனைந்த
மஞ்சினையொழிந்தனவரைக்குலம்வயப்போர்க்
கஞ்சுகியொழித்தொளிருடம்பினர்கடுப்ப. (6)

தாணைக்குலைச்சவரர்சூழ்கொலையினாலே
ஊணறவொழிந்திடவொழித்துழுதபாலை
பானுவினெரிக்கதிர்பழுத்திடையுதிர்த்த
வேனிலைவிளைத்துவிளையும்பருவமொத்த. (7)

விற்பொலிபுயற்பொழிகைமேவழியினல்லாற்
சொற்பொலிபுகழ்ப்பொருளொளிப்பதொடுதூய
பொற்பொடுமணந்தவர்முன்னன்றிநகைபூவாக்
கற்பினருமொத்ததுயர்கற்புடையமுல்லை. (8)

பாட்டளிகருங்குயில்வெளிக்குருகுபைம்பொற்
சூட்டனமுதற்பலதொகுந்தொகுதிதொக்க
ஊட்டுணவுகண்டுறவுசேருமுறவோரை
யீட்டுமவரொத்தமருதத்திணைகளெல்லாம். (9)

மெய்வருடுசிந்தனைவிடாதவர்கள்மெய்வான்
பெய்வருடநாளிடைபிரிந்தவர்திரிந்தே
மைவருடுகண்ணியர்மலைத்தடமுலைக்கே
கைவருடவைத்ததுயர்கைதைதிகழ்நெய்தல். (10)

இளவேனிற்படலமுற்றும்.

உதவிப்பத்திராதிபர்.

பல்லவர் கோயில்கள்.

(௨௱௬௬ ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

IV. மஹேந்திரன்காலத்திய கோயில்களின்வடிவு.

மேலேகூறியதிலிருந்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள மிகப் பழமையான கோயில், மண்டகப்பட்டிலுள்ள குகைக்கோயிலேயென்பது வெளியாயிற்று. அதைச் செதுக்கிய முதலாம் மஹேந்திரவர்மனுற் செதுக்கப்பட்ட குகைக்கோயில்கள் இன்னும் ஏழு ஊர்களிற் காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—

1. வல்லம்:—இங்கு 1892-ல் பகாப்பிடுகு, லளிதாங்குர, சத்துருமல்ல, குணபர, மஹேந்திர போத்தராசா (1) என்னும் பெயருடைய அரசன்சாஸனம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ V. வெங்கையா (2) அவர்கள் பெரியபுராணத்தை யாதாரமாகக்கொண்டு சிறுத்தொண்டநாயனர் முதலாம் நரஸிம்மவர்ம்மன்காலத்தவரென்றும், அவருக்கு முற்பட்ட அப்பர் குணபரன் என்னும் பட்டத்தையுடைய அரசனல், முதலிற் சிறைசெய்யப்பட்டுப் பிறகு போற்றப்பட்டுவந்தவரென்றும், ஆகையால் இவன் முதலாம்மஹேந்திரவர்மனேயென்றும் ஆராய்ந்து முடிவுரை கூறியிருக்கின்றார்.

2. திருச்சிராப்பள்ளி:— இவ்விடத்திலிருந்து 1890-ல் டாக்டர் ஹுல்ஷு (3) சத்துருமல்லன் என்னும் பட்டத்தையுடைய குணபரன் என்னும் அரசனது சாஸனங்களை மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்.

3. மஹேந்திரவாடி:—1896-ல் (4) குணபரன் அங்குள்ள குகைக்கோயிலை மஹேந்திரவிஷ்ணுக்கிரஹம் எனனும் பெயரால் விஷ்ணுவுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்ததைக்குறிக்கும் சாஸனம் ஒன்று (5) கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

---

(1) G.O. No. 642-3. 14th Aug. 1893-Inscription No. 185. of 1892.
(2) Ep. Ind. Vol III. p. 277.
(3) S. I. I. Vol I. p 29. Nos. 33 and 34.
(4) G O No 814-815. of the 6th Aug. 1896. Inscription No. 13.
(5) Ep. Ind. Vol IV. p. 153.

4. சியமங்கலம்:—1900-ல் (1) இங்கு லளிதாங்குரனது சாஸனம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. (2)

5. தளவானூர்:—1905-ல் சத்துருமல்லனது சாஸனம் ஒன்று வெங்கையாவாற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. (3)

6. பல்லாவரம்:— இங்கு மேலேசொல்லப்பட்ட கோயில்களிற் காணப்படும் பெயர்களிற் சிலவற்றை யுடைத்தாயிருக்கிற சாஸனங்களிருக்கின்றன. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ H. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் 1909-ல் இதை முதலாம்மஹேந்திரவர்மனுக்கு உரிமையாக்கினர். (4)

7. மாமண்டூர்:—இங்கு 1917-ல் என்னல் மிகவும் பழுதாயுள்ள மஹேந்திரவர்மனது சாஸனம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

இவ்விதம் இவைகள்யாவும் முதலாம்மஹேந்திரவர்ம்மனுக்கே யுரிமையாக்கப்பட்டன. ஆனல் டாக்டர் ஹல்ஷ் தான் எழுதிய மஹாபலிபுரத்திலுள்ள பல்லவசாஸனங்களைப்பற்றியவியாசத்தில், (5) 'திருச்சிராப்பள்ளிச் சாஸனங்களின் எழுத்துக்கள் மிகவும் நூதனமாகக்காணப்படுகின்றன. ஆகவே அவைகள் (யாவும்) முதலாம் மஹேந்திரவர்ம்மனுக்கு உரித்தானவை (S. S. I. Vol. II. p. 341) யென்னும் கொள்கை சரியல்ல'வென எழுதியிருக்கின்றார்.

திருச்சிராப்பள்ளிச்சாஸனங்கள் தளவானூர் மஹேந்திரவாடி சியமங்கலம் முதலியஇடங்களிலுள்ள எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கவில்லையென்பது வாஸ்தவந்தான். திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வெளியிடப்பட்டனவும் வெளியிடப்படாதனவுமாகிய மஹேந்திரனுக்கு உரித்தானசாஸனங்கள் தளவானூர், மஹேந்திரவாடி, சியமங்கலம் முதலிய

---

(1) G. O. Nos. 833—835 of 22nd Aug. 1900. Inscription No. 67.

(2) Ep. Ind. Vol. VI. p. 320. No. 32.

(3) G. O. No. 518. 18th July 1905. p. 47. Inscription No. 51 of 1905.

(4) G. O. No. 538. 28th July 1909. p. 75.

(5) Pallava Inscriptions of the Seven Pagodas. Ep. Ind. Vol. X. No. I a. p. 2. Note 2.

இடங்களிலுள்ள எழுத்துக்களைவிட நூதனமாகக் காணப்படும் எழுத்துக்களாலேயே யெழுதப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதை நான் திருச்சிராப்பள்ளி சென்றிருந்தபொழுது நிச்சயஞ்செய்துகொண்டேன்.

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ H. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் பல்லாவரம் சாஸனத்தைப் பற்றி, "இக்குகையின் மேல் கிழக் தாழ்வாரங்களிலுள்ள உத்திரங்களிற் புராதன பல்லவ கிரந்த எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கும் சாஸனம் திருச்சிராப்பள்ளிமலையில் மேல்குகையின் தூணில் எழுதப்பட்டிருப்பதைப்போல் நீளமாக ஒற்றைவரியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது" என எழுதியிருக்கிறார். (1) நான் பல்லாவரஞ்சென்றிருந்தபொழுது அவர் கூறியது உண்மையேயென நிச்சயஞ்செய்துகொண்டேன்.

ஆகவே எழுத்துக்களின்வடிவைக்கொண்டு இவைகளை மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கலாம்.

1. வல்லம்:—அங்குள்ள சாஸனம் தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, அதைப்பற்றி இங்கு விவகரிக்கவேண்டுவதில்லை.

2. தளவானூர், சீயமங்கலம், மஹேந்திரவாடி, மாமண்டூர், மண்டகப்பட்டு:—இவ்விடங்களிலுள்ள சாஸனங்கள் புராதன பல்லவ கிரந்த எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

3. திருச்சிராப்பள்ளி, பல்லாவரம்:—இங்குள்ள சாஸனங்களின் எழுத்துக்கள் அவ்வளவு புராதனமல்லாதனவாகவும் கொஞ்சம் விருத்தியடைந்தனவாகவுங் காணப்படுகின்றன.

இவை, ஒன்றற்கொன்றொவ்வாமையால் இவ்விஷயம் மறுமுறை புதிதாகப் பரிசோதிக்கப்படவேண்டியதாகும். "இவைகளின்காலம் யாது? இவை யாவர்க்குரித்தானவை?" என இவைகளை நிச்சயிக்க இக்கோயில்களை நன்றாய்ப் பரிசோதிக்கவேண்டும்.

1. கோயில்களின்சிற்பங்களையாதாரமாகக்கொண்டு இதுவரையில் ஒருவித ஆராய்ச்சியும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே அவைகளின் புகைப்படங்களின் உதவியால் அக்கோயில்களையாராய்வது மிகவு மவசியம்.

---

(1) G. O 28th July 1909. p. 75.

2. எழுத்துக்களின்வடிவையும் ஆதாரமாகக்கொண்டதால் மறுபடங்கள் பிடிக்கப்படாதனவும், மறுபடங்கள்பிடித்தும் அவைகள் எழுத்துக்களின்வடிவைச் சரியாகக்காண்பிக்காதனவுமாகிய சாஸனங்களை யவ்விடத்திலேயே போய்ப் பரிசோதித்தல் அவசியமாகின்றது.

3. கடைசியாக, கோயில்களிற் சாஸனங்கள்பொறிக்கப்பட்டிருக்குமிடத்தையறிவதும் உபயோகமாகாமற்போகாது. இவ்விதமாக, அக்கோயில்களை அவ்விடத்திலேயேபோய்க் கவலைகொண்டு ஆராய்வது மிகவும் அவசியமாகின்றது.

1. வல்லம்:— செங்கற்பட்டிற்குக் கிழக்கே திருக்கழுக்குன்றத்திற்குப்போகும்சாலையில் இரண்டுமைல்தூரத்தில் ஒரு சிறியகுன்றிருக்கின்றது. வல்லம்கிராமமும் அதைச்சேர்ந்த அச் சிறியகுன்றும் சாலைக்கு வலதுபக்கத்திலிருக்கின்றன. அக்குன்றில் மூன்றுகுகைகளிருக்கின்றன. அவைகளிற் பெரியகுகையிற் சாஸனங்களிருக்கின்றன. அவை, "South Indian Inscriptions" என்னும் புத்தகத்திற் பிரதிபடங்களுடன் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவைகளும் மிகவும் பழமையானவை. அவை குகைவாசலிலுள்ள இரண்டுதூண்களிற் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன மொழியும் எழுத்துக்களும் தமிழே. அது, அக்குகை பகாப்பிடுகு, லளிதாங்குர, சத்துருமல்ல, குணபர என்னும் விருதுகளையுடைய மஹேந்திரபோத்தராஜாவின் சிற்றரசனும் வஸந்தப்பிரியராஜாவின்மகனுமான கந்தசேனன என்பவனாற் செதுக்கப்பட்டது எனக் கூறுகின்றது. (1)

வல்லம் குகையின் நிலப்படம் மிகவும் சாதாரணமானது. அது ஒரு சிறு கர்ப்பக்கிரஹத்தையும் ஒருதாழ்வாரத்தையுந்தான் உடையது. படம் 3 அதன் நிலப்படத்தைக் காண்பிக்கின்றது. 4 அங்குள்ள தூண்களில் ஒன்றைக் காண்பிக்கின்றது. வாசற்படிக் கிருபுறங்களிலும் விக்கிரஹங்களிருக்கின்றன. வலதுபக்கத்திற் சிவனதுபத்தினியாகிய ஜ்யேஷ்டாதேவியின் விக்கிரகமும் இடதுபக்கத்திற் கணேசரது விக்கிரகமும் இருக்கின்றன. (2)

---

(1) S. I. I. Vol. II. Part III. No. 72. Pages 340 and 341.
(2) Archeologic du sud de L'Inde. Tome II Pl. XVI B.

கர்ப்பக்கிரஹத்துள் ஒரு லிங்கமுளது. அது, அக்குகைக்கோயில் எவ்வளவு பழமையானதோ அவ்வளவு பழமையானது என நாம் நிச்சயிக்கத்தகுந்த ஆதாரங்களிருக்கின்றன. அது வட்டவடிவமாகவிருக்கின்றது.

கர்ப்பக்கிரஹத்தினிருபுறங்களிலுமிரு துவாரபாலகர்களிருக்கின்றார்கள். படம் 1 இடதுபக்கத்துவாரபாலகனுருவைக்காண்பிக்கின்றது. அவ்விடம் குறுகியதாகவும் இருட்டாகவுமிருக்கின்றபடியால் அதைப் புகைப்படம்பிடிப்பது மிகவும் கஷ்டமாகவிருந்தது. அது நேர்பார்வையில்தானிருக்கிறது. கால்கள்ஒன்றின்பேரிலொன்றாகக் குறுக்கிட்டுக் காணப்படுகின்றன. அவனது அடர்த்தியானதலையி லிரண்டுகொம்புகளிருக்கின்றன. அவனது கை கதாயுதத்தின்பேரிற் பொருந்தியிருப்பது கவனிக்கத்தகுந்தது. வலதுபக்கத்திலுள்ள துவாரபாலகனது உருவம் இடதுபக்கத்திலுள்ளதைப்போலவேயிருக்கிறது.

பல்லவர்காலத்திய துவாரபாலகர்களுக்கு இரண்டுகைகளே இருக்கின்றன. எட்டாம்நூற்றாண்டின்முடிவிற்றான் துவாரபாலகர்களுக்கு நான்குகைகள் ஏற்பட்டன.

2. மஹேந்திரவாடி:—இது, அரக்கோணத்திற்குச் சமீபமாயுள்ள ஷோளிங்கர் என்னும் புகைவண்டிநிலையத்துக்குத்தென்கிழக்கே மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ளது. அஃது வைஷ்ணவப்பிராமணர்களாற் குடியேறப்பட்ட ஒரு சிறு கிராமம் ஊருக்குக்கிழக்கேயுள்ள மைதானத்தில் ஒரு சிறுகுன்றிருக்கின்றது. அக்குன்றின் கீழ்புறத்திலே ஒரு சிறிய குகைக்கோயிலிருக்கின்றது.

அதன் இடதுபக்கக்கோடிக் கம்பத்தில் ஒரு சாஸனமிருக்கின்றது. அது, "Epigraphia Indica" என்னும் புத்தகத்தில் 4-ம் தொகுதியில் (பக்கம்-153) பதிவுபடத்துடன் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அப்பதிவுபடத்திலிருந்து அதன் எழுத்துக்கள் தெளிவாகப் புலப்படவில்லை. ஆகவே அவ்வூருக்கு நேரே சென்று அச்சாஸனத்தின் பிரதியொன்று கண்ணாற்பார்த்து எழுதவேண்டியதாயிற்று. (படம் 5) அச்சாஸனம், "மஹேந்திரபுரத்தில் மஹேந்திர தடாகக்கரையிலுள்ள மஹேந்திரவிஷ்ணுக்கிரஹம் என்னும் குகை குணபரன் என்னும் அரசனாற் குடையப்பட்டது" எனக் கூறுகின்றது.

அக்கோயிலின் நிலப்படமும் தூணும் வல்லத்திலுள்ளவைகளையே ஒத்திருக்கின்றன. அத்தூண் வல்லத்திலுள்ளதைப் போலவே நடுவிற் பட்டங்களையுடையதாயிருக்கின்றது. ஆனால், போதிகையின்முனை வல்லத்திலுள்ளதைப்போலில்லாமல் வளைவாகவிருக்கின்றது. சதுரபாகங்கள் தாமரைமலர்களாலும் ரோஜாவின்வகைகளாலுஞ்சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

படம் II A. துவாரபாலகருருவைக் காண்பிக்கின்றது. அவை நேர்பார்வையுடன் விஷ்ணுகோயிலுக்குவேண்டிய சாந்தமுகத்துட னிருக்கின்றன. கர்ப்பக்கிரஹத்துள் நூதனமான நரஸிம்ஹவிக்கிரஹம் ஒன்றிருக்கின்றது.

3. தளவானூர்.—இது திண்டிவனம் தாலூகாவில் பேரண் என்னும் புகைவண்டிநிலயத்துக்குமேற்கே ஐந்துமைல்தூரத்திலுள்ளது. ஊருக்கு வடக்கேயுள்ள "பஞ்சபாண்டவர்மலை" என்னும் சிறிய குன்றின் தென்பக்கத்திற் குடைவரைக்கோயில் குடையப்பட்டிருக்கிறது.

சிலாசாஸன வருஷாந்த அறிக்கையில் 1905-ம் வருஷத்திய 51-ம் சாஸனம், 50ம் சாஸனம் பொறிக்கப்பட்டுள்ள குகையில் உட்புறமுள்ள தூணிலேயே பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. (1) நான் தளவானூர் சென்றபொழுது ஆராய்ந்துபார்த்ததில் அச்சாஸனம் அவ்விடத்திற் காணப்படவில்லை. ஆனால், அது முன்மண்டபத்து இடதுபக்கக் கம்பத்திற் பொறிக்கப்பட்டிருக்கக் கண்டேன்.

இச்சாஸனம் 'பகிவுபடத்'துடன் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுவிட்டது. (2) அது அக்குகை சத்துருமல்லன் என்னும் விருதையுடைய நரேந்திரன் என்னும் அரசனாற் குடையப்பட்டது எனக் கூறுகின்றது.

படம் 6 அதன் நிலப்படத்தைக் காண்பிக்கின்றது. இதில் ஒரு விசேஷமுண்டு. கர்ப்பக்கிரஹம் குகைவாயிலைநோக்கி யிருக்கவில்லை; ஆனால் இடதுபுறமாகவிருக்கின்றது. ஏனெனில், குகை தெற்குமுகமாகவிருப்பதாலும் சிற்பி கர்ப்பக்கிரஹம் கிழக்குநோக்கியிருக்கவேண்டுமென இஷ்டப்பட்டதாலும் இப்படி சேர்ந்திருத்தல்வேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது.

---

(1) G. O. No. 518, 18th July, 1905.

(2) Epigraphia Indica Vol. XII Part V, January 1914., p. 225.

கர்ப்பக்கிரஹவாயிலிலுள்ள துவாரபாலகர்கள் வந்தனஞ்செலுத்துதற்கு அறிகுறியாக ஒரு கையைத் தலைக்குச்சரியாகத் தூக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கர்ப்பக்கிரஹத்துள் வல்லத்திலுள்ளதைப்போல ஒரு லிங்கமிருக்கின்றது.

குகையின்வாயிலிலுள்ள இரண்டுதுவாரபாலகருருவமும் இரண்டு விதமாகவிருக்கின்றன (படம் IV). இடதுபக்கத்திலுள்ளது தலைக்குச் சரியாகக் கையைத்தூக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. வலதுபக்கத்திலுள்ளது வல்லத்திலுள்ளதைப்போலக் கதாயுதத்தின்பேரிற் கையைவைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

அங்குள்ள இரண்டுதூண்களும் மஹேந்திரவாடியிலுள்ளவைகளை யொத்திருக்கின்றன. அவைகளுக்கு மேலே திருவாட்சி (படம் II B) யென்றுகூறப்பட்ட ஒருவித தோரண மிருக்கின்றது. அது இருபுறத்திலுமுள்ள மகரங்களின்வாய்களிலிருந்துகிளம்பி நடுவிலுள்ள ஒரு சிறு மேடையிற் சந்திக்கின்றது. அம் மேடையின்மேலும் மகரத்தின் கழுத்துக்களிலும் சிறிய கந்தர்வர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் இருவரைவிருப்பதால் நாம் இதை "இரட்டைத்திருவாட்சி"எனக் கூறுவோம்.

அதற்குமேலே கபோதமும் கூடும் காணப்படுகின்றன. தளவானூரிலுள்ளது மற்றையிடங்களிலுள்ளவைகளைப்போல் மழை வெய்யில் முதலியவைகளால் ஜீர்ணமாய்ப்போகாமல் நன்றாய் இருக்கின்றது. இது நடுவிற் கந்தர்வமுகத்தையும் உச்சியிற் கருக்கால் அலங்கரிக்கப்பட்ட 'சாலைகுபாறைத்தலை'யையும் உடையதாயிருக்கின்றது.

4. சீயமங்கலம் —இது,வந்தவாசித்தாலுகாவிலுள்ள தேசூருக்கு ஒரு மைல் தெற்கேயிருக்கின்றது. இது "ஸிம்ஹமங்கலம்" அதாவது "ஸிம்ஹ விஷ்ணு சதுர்வேதமங்கலம்" என மஹேந்திரவர்மனது தகப்பன்பெயரைக்கொண்ட கிராமமாயிருக்கலாம்.

அங்குள்ள கோயிலின்கர்ப்பக்கிரஹம் ஒரு மலையிற்குடையப்பட்டது. அதற்குமுன்பாக மண்டபங்களின்வரிசையொன்றிருக்கின்றது. அக்கோயிலிற் பல்லவர்காலத்தைக்குறிப்பிடும்பாகத்தையடைவதற்கு

முன்பாக ஒருவன் அநேக இருட்டறைகளைத் தீவர்த்தியினுதவியாற் கடந்துபோகவேண்டும். ஆகவே அங்குப் புகைப்படங்கள் சரியாய் எடுபடவில்லை.

அங்குள்ள சாஸனம் வாயிற்படியிலுள்ள தூணிற் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. "Epigraphia Indica" விலுள்ள அதன் பதிவுபடத்தால் எழுத்துக்கள் நன்றாக விளங்கவில்லை. (1) ஆகவே அதற்குக் கண்ணால் ஒன்று எடுக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று. அதன் எழுத்துக்கள் தளவானூர் மஹேந்திரவாடியிலுள்ளவைகளை யொத்திருந்தாலும் தளவானூர் எழுத்துக்களுக்கும் அதற்கும் ஒரு வித்தியாசமுமில்லை. அச்சாஸனம் ஆவனிபாஜன பல்லவேச்வரம் என்ற அக்குகையானது லளிதாங்குரன் என்னும் அரசனாற் குடையப்பட்டது எனக் கூறுகின்றது.

அதனுடைய நிலப்படம் மஹேந்திரவாடியிலுள்ளதைப்போலவேயிருக்கின்றது. கர்ப்பக்கிரஹத்திலுள்ள லிங்கமும் அதன் வாயிலில் உள்ள துவாரபாலருருவங்களும் வல்லத்திலுள்ளவைகளையே ஒத்திருக்கின்றன.

குகையினிருபுறங்களிலும் சில விக்கிரஹங்கள் காணப்படுகின்றன. படம் 7 இடதுபக்கத்திலுள்ள உருவத்தைக் காண்பிக்கின்றது. அது பல்லவர்காலத்தியதைச் சார்ந்ததே. அது, மீசையையும், தடி, கேடய முதலியவைகளையும் உடையதாயிருக்கின்றது. அம்மாடத்தினுச்சியில் "இரட்டைத்திருவாட்சி" என்னும் தோரணமிருக்கின்றது. அதனிருபுறங்களிலுமுள்ள கம்பங்களை நாம் முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டும். குடத்திற்கும் பலகைக்குமிடையில் ஒன்றன்மேலொன்றாக இரண்டு பதுமங்களிருக்கின்றன. அவை கி பி. மூன்றாம்நூற்றாண்டில் (அமராவதியில்) உபயோகப்பட்டுவந்த பலகைகளைப்போலத் தலைகீழாக வமைக்கப்பட்ட மாதிப்படியை யொத்திருக்கின்றன.

படம் 8 அங்குள்ள தூணைக் காண்பிக்கின்றது. அதிலுள்ள இரண்டுசதுரங்களிற் கீழேயுள்ளதில் ஒரு தாமரைமலரும், மேலேயுள்ளதில் ஒரு சிங்கமும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சிங்கம் உண்டவல்லியிலுள்ளதை யொத்திருக்கின்றது என மேலேயே கூறியிருக்கின்

(1) Ep. Indi. Vol. VI. No. 32. p. 320.

றோம். அதிலுள்ள போதிகையின்முனை மஹேந்திரவாடியிலுள்ளதைப் போல வளைவாகவேயிருக்கின்றது. தவிர, அதிற் சிற்றுக்களும் காணப் படுகின்றன.

5. பல்லாவரம்:—மகா-௱-௱-ஸ்ரீ H. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் பல்லாவரம் என்பது தென்னிந்திய இருப்புப்பாதையிலுள்ள அப்பெயர்கொண்ட வண்டிநிலையத்துக்குத் தெற்கே இரண்டுமைல்தூரத்துள்ளது எனக் கூறுகின்றார். (1) ஆனால், குகைக்கோயிலையுடைய "பஞ்சபாண்டவர்மலை" வண்டிநிலையத்துக்குத்தெற்கேயில்லாமற்கிழக்கேயிருக்கின்றது. அக்குகை தற்காலத்தில் மஹமமதியர்களினதீனத்தின்கிழ் மிகவும் பரிதாபப்படத்தக்கநிலையி லிருக்கின்றது.

கோயிலின் ஒருபாகம் மண்சுவற்றினால் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. பாக்கியுள்ள சுவர்களெல்லாம் கனமாகச் சுண்ணாம்பால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே சாஸனங்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. தற்காலத்தில் நமக்குக்கிடைக்கக்கூடியது தூண்களின்மேலுள்ள உத்திரத்திலெழுதப்பட்டிருப்பதே. அவை நீளமாக உத்திரத்தின் வெளிப்புறத்தின் மட்டுமல்லாது உட்புறத்திலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

அது, அதைவெட்டியஅரசனின் விருதுகளின்வரிசையொன்றையுடையதாயிருக்கின்றது. (2) அது, முதலில் 'ஸ்ரீ மஹேந்த்ர விக்ரம உத்தவிலாஸ சித்தகாரி, விசித்ரசித்த' என ஆரம்பிக்கின்றது.(படம் IV) இவைகளைத் தவிர லளிதாங்குர பகாப்பிடுகு முதலிய விருதுகளும் அங்கிருக்கின்றன. அதன் எழுத்து, திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ளதை ஒத்திருக்கின்றதென நாம் முன்னமே கூறினோம்.

படம் 9 அதன் நிலப்படத்தைக் காண்பிக்கின்றது. ஐந்துவாசற்படிக்கும் சரியாக ஐந்து அறைக ளிருக்கின்றன. அநேகமாக அவைகளில் லிங்கங்களிருந்திருக்கவேண்டும். அங்குள்ள தூண் மஹேந்திரவாடியிலுள்ளதை யொத்திருக்கின்றது. ஆனால் தாமரைமலரால்மட்டும் அலங்கரிக்கப்படவில்லை. அநேகமாக அவை வர்ணத்தாற் சித்திரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும் எனத் தோனறுகிறது.

---

(1) G. O. No. 538. 28th July. 1909. page 75.
(2) G. O. No. 538. 28th July. 1909. p. 75. Part II. No. 14.

6. திருச்சிராப்பள்ளி:—திருச்சிராப்பள்ளிமலையில் மேலே செல்லும்வழியில் இரண்டுகுகைக ளிருக்கின்றன. அவைகளில் மேலேயுள்ளதில் அநேகசாஸனங்க ளிருக்கின்றன. அவைகளில் அதை வெட்டுவித்த அரசனது விருதுகளின்வரிசையொன் றிருக்கின்றது. அது அநேகமாக அக் குகையின்முன்புறமுள்ள நான்குதூண்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. [படம் 21.] அக் கிரந்த பல்லவசாஸனங்களை ஆராய்ந்துபார்த்ததில்,

1. அத்தூணிலுள்ள சாஸனம், தென்னிந்திய சிலாசாஸனப்புத்தகத்துள் முதற்பகுதியுள் 33, 34-ம் சாஸனங்கள் (1) எழுதப்பட்டிருக்கும் எழுத்துக்களாலேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

2. அவ்வெழுத்துக்கள் பல்லாவரம் எழுத்துக்களையே மிகவும் ஒத்திருக்கின்றன.

3. அவ்வெழுத்துக்களைவிட மிகவும் பழமையான எழுத்துக்களாலாய சாஸனங்களே இல்லை.

என்பவைகளை நான் நிச்சயம்செய்துகொண்டேன்.

அவை ஜீர்ணமாகாமல் நன்குக இருப்பதால் எழுத்துக்கள் தெளிவாக இருக்கின்றன. அநேகவார்த்தைகள் தமிழ்ப்பகுதிகளையும் தெலுங்குப்புணர்ச்சிகளையும் உடையனவாயிருக்கின்றன. அவைகளைத்தவிர "நித்யவினீத, நிரபேக்ஷ:, நைஹிகாமுத்ரிக:, விரஸ:, வ்யவஸ்தித:, வ்யவஸாய:, அனுமான:, அவனிபாஜன:, அகருண:, அனித்யராக:, முதலியவார்த்தைகளுங் காணப்படுகின்றன. இதிலுள்ள அவனிபாஜன: என்னும் விருதை நாம் சியமங்கலம் சாஸனத்துட் பார்த்தோம். இன்னும் அங்குள்ள சாஸனங்களிற் (2) குணபர, சத்துருமல்ல, புருஷோத்தம, ஸத்யஸந்த முதலியவிருதுகளும் காணப்படுகின்றன. (3)

வலதுபக்கத்திலுள்ள ஒரு கம்பத்தில் ஒரு கிரந்த பல்லவ சாஸனமிருக்கின்றது. (படம் 10.) அது, மங்களத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய

(1) S. I. I. Vol. I. p. 28, 29, 30.

(2) Inses. 33 and 34 of S. I. I. Vol. I. p. 28.

(3) Annual Report of the Director general of Archeology for 1903—04. p. 271.

'ஸ்வஸ்தி' என்னும் வார்த்தையுடன் ஆரம்பிக்கின்றது. அதற்குப்பிறகு பல்லாவரம் சாஸனத்தைப்போலவே "ஸ்ரீமஹேந்த்ரவிக்ரம மத்தவிலாஸ" என வார்த்தைகள் காணப்படுகின்றன. திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள சாஸனங்களுள் முக்கியமானது அதுதான் எனவும், பல்லாவரம் கோயிலும் திருச்சிராப்பள்ளிக்கோயிலும் ஒரே அரசனாற் செதுக்கப்பட்டனவெனவும் நான் எண்ணுகிறேன்.

அங்குள்ள தூண்கள் வல்லத்திலுள்ளவைகளையொத்திருக்கின்றன. போதிகைகளிற் சியமங்கலத்திலுள்ளவைகளைப்போலவே கீற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன. சதுரமானபாகங்கள் தளவானூரிலுள்ளவைகளைப் போலவே தாமரைமலர்களாற் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அங்குள்ள தாழ்வாரத்தி னிடதுபக்கத்திற் கங்கையைத் தனது ஜடையினின்றும் கீழேவிடும் கங்காதரனதுவிக்கிரகம் ஒன்று செதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. (1)

தளவானூரிலுள்ளதைப்போலவே அங்குள்ள கர்ப்பக்கிரஹமும் குகைவாயிலைநோக்கியில்லாது வலதுபக்கமாக இருக்கிறது. அதற்குள் இப்போது ஒன்றுமில்லை.

அங்குள்ள துவாரபாலருருவம் (படம் V a.) வல்லம் சியமங்கலம் முதலிய இடங்களிலுள்ளவைகளைப்போலவே கதாயுதத்தின்மேற் கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. கால்களையும் அதேவிதமாகக் குறுக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. பார்வையும் அதேவிதமாகவிருக்கின்றது.

7. மாமண்டூர்:—இது, காஞ்சிபுரத்திற்கு ஆறுமைல் தெற்கேயுள்ளது. இங்குள்ள ஒரு சிறியகுன்றில் நான்கு குகைகள் வெட்டப் பட்டிருக்கின்றன. தற்காலத்தில் வடபக்கத்திலுள்ள இரண்டு குகைகளும் மாமண்டூர்க்கிராமத்தையும் தென்பக்கத்திலுள்ள இரண்டும் நரஸபுரம் அல்லது நரஸபோலியம் என்னும் கிராமத்தையும் சேர்ந்துள்ளன.

அவற்றுள் மாமண்டூர்க் கிராமத்தைச் சார்ந்தவைகளுள் வலது பக்கத்துள்ளகுகையில் 18 வரியில் ஒரு பெரிய பல்லவ கிரந்த சாஸனம் இருக்கிறது. அதை டாக்டர் ஹுல்ஷ் வெகுகாலத்திற்குமுன்னமே

(1) Archeologic du sud de L'Inde. Tome I Pl. XXII B. Tome II Pl. XI B.

ஒன்றுக்குமுதவாதது எனக் கூறிவிட்டார். (1) ஆனால் நான், மறுமுறை பரிசோதித்தால் நமக்கு அது பயன்படும் என அதைப்போய் ஆராய்ந்தேன். அவற்றுள் "மத்தவிலாஸாதிபதப்பிரஹஸனம்" என்னும் வாக்கியத்தை என்னால் வாசிக்கமுடிந்தது. அதேகாலத்தில் திருவனந்தபுரத்தில் ஸம்ஸ்கிருதச்சுவடிகள் கண்டுபிடித்து அவற்றை அச்சியற்றும்வேலையில் அமர்ந்துள்ள T. கணபதிசாஸ்திரிகள் "மத்தவிலாஸப்பிரஹஸனம்" என்னும் சிறிய ஹாஸ்யநாடகத்தை அச்சியற்றினார். (2) அதிலுள்ள ஸ்தாபனம் [பிரஸ்தாபனம்] அது பல்லவகுலதிலகனை சிம்ஹ விஷ்ணுவர்மன் என்னும் அரசனதுபுதல்வனை மஹேந்திரவிக்கிரமவர்மனால் இயற்றப்பட்டது எனக் கூறுகின்றது. தவிர அவனதுவிருதுகளான அவனிபாஜன சத்துருமல்ல முதலியவைகள் அதிலுள்ள சுலோகங்களுள்வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. (3)

[சென்றவருஷம் திருவனந்தபுரம் வக்கில் K. G. சங்கரையரவர்கள் அச்சாஸனத்தில் அநேகபாகங்களை வாசித்தார்கள். அவை மஹேந்திரவர்ம்மனதுவீரச்செயல்களைப்பற்றிக் கூறுகின்றன] (4)

படம் VI b. அதன் எழுத்துக்கள் மஹேந்திரவாடியிலுள்ளவைகளை ஒத்திருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பிக்கின்றது. அங்குள்ள தூண்களும் (படம் V b.) அவைகளிலுள்ள தாமரைமலர்களும் மஹேந்திரவாடியிலுள்ளவைகளையே யொத்திருக்கின்றன. கர்ப்பக்கிரஹத்துள் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அதில் விஷ்ணுவின்விக்கிரகம் ஒன்று இருந்திருத்தல்வேண்டு மென நான் என்னுகிறேன்.

8. மண்டகப்பட்டு:—இங்கு நாம் ஆதாரமாகவெடுத்துக்கொண்ட தமிழ்நாட்டுப் புராதனக்கோயிலைப்பற்றிக்கூறவேண்டுவதும் அவசியம்.

---

(1) Ins. No 38.-G. O. No. 424. 20th April 1888.

(2) See my paper on 'The Pallavas' p. 38 and 39.

(3) Trivandram Sanskrit Series 45. Introduction and T. A. Gopinatha Rao's article on 'Mattavilasaprahasana in Christian College Magazine February 1917.

(4) Quarterly Journal of the Mythic Society Vol. X. part 4. PP. 356.

மண்டகப்பட்டு, புதுச்சேரிக்குச்சமீபமாயுள்ள சின்னபாபு ஸமுத்திரம் என்னும் வண்டிநிலயத்துக்குத்தெற்கே இரண்டுமைல் தூரத்திலுள்ளது. அங்குள்ள சாஸனம் குகைவாயிலிற் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நாம் முன்னமே கூறியிருக்கின்றோம்.

அத்தாழ்வாரத்திற்கப்பால் மூன்று கர்ப்பக்கிரஹங்களிருக்கின்றன. அவை பிரும்மா, ஈஸ்வரன், விஷ்ணு ஆகிய மூவர்களுக்கும் உரிமையாக்கப்பட்டிருந்தன.

VI a. படத்திலுள்ள குகைவாயிலே நாம் நன்றாய் ஆராயவேண்டுவ தவசியம். இடதுபக்கத்துள்ள துவாரபாலருருவம் திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ளதை மிகவும் ஒத்திருக்கின்றது. அவர்கள்கதைகளிற் பாம்புகள் காணப்படுவதால் அம் மும்மூர்த்திகளுள் முக்கியமானவர் சிவன் என்பது போதரும்.

முடிவுரை.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால் அவ் வெட்டுக்குகைகளும் ஒரேவிதமான வடிவிற் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பது போதரும். அன்றி, திருச்சிராப்பள்ளிக்குகையிலுள்ள ஒரு சாஸனம் குணபரன் என்னும் அரசன் கெட்டநடத்தையிலிருந்து சைவமதத்திற்குத்திரும்பினதைக் குறிக்கின்றது. (1) அதிலிருந்து குணபரன் முதலிற் சைவமதத்துவேஷியாயிருந்தானென்பதும், பிறகு சைவமதத்திற்கேவந்து அதை மிக வளர்த்தானென்பதும் நன்கு விளங்கியது. ஆகவே நாம் நிச்சயமாக வெங்கையாவுடன்கூடி (2) அக்குகைகள்யாவும் சத்துருமல்லன் குணபரன் லளிதாங்குரன் விசித்திரசித்தன் மத்தவிலாஸன் முதலிய விருதுகளையுடைய முதலாம் மஹேந்திரவர்மனாற் செதுக்கப்பட்டனவெனவே கூறவேண்டியிருக்கின்றது. இவையாவும் "மத்தவிலாஸப்பிரஹஸனம்" என்னும் நாடகத்தால் நிச்சயமாயிற்று.

இனி நமக்கு ஹூல்ஷைப்போல் அச்சாஸனங்களைப்பற்றிச் சந்தேகிக்க இடமில்லை. அவையாவும் ஒரேகாலத்தில் ஒரே அரசனாற் பொறிக்கப்பட்டனவாகும். அவைகளால் நாம் மஹேந்திரன்காலத்துப் பல்லவ

(1) S. I. I. Vol. I. p. 29. Ins. No. 33.
(2) Ep. Ind. Vol. III. p. 277.

கிரந்த எழுத்துக்கள் இரண்டுவிதமாய் வழங்கிவந்தனவென வறிகின்றோம்.

1. சாதாரணஎழுத்து:—தளவானூர் மஹேந்திரவாடி சியமங்கலம் மண்டகப்பட்டு மாமண்டூர்முதலிய இடங்களிலுள்ளது.

2. அலங்காரஎழுத்து:—திருச்சிராப்பள்ளி பல்லாவரம் முதலிய இடங்களிலுள்ளது. இவைகளில் நேர்கோடுகள் வளைந்து காணப்படுகின்றன.

இதுவரை நாம் ஆராய்ந்த மஹேந்திரவர்மன்காலத்திய கோயில்கள் யாவும் குகைக்கோயில்களே. அவைகளினுதவியால் அவன்காலத்தில் வெட்டப்பட்டுச் சாஸனங்களில்லாதகுகைகளைக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். அப்படிச்செய்வதற்குதவுவது அவன்காலத்திய கோயில்களின்வடிவேயாம். இதுகாறும் ஆராய்ந்ததிலிருந்து அவன்காலத்தியகோயில்களின் வடிவு பின்வருவனவாகும்.

1. கர்ப்பக்கிரஹத்துள் லிங்கத்தைத்தவிர (சில கோயில்களிற் பின்சுவற்றில் ஸோமாஸ்கந்தவிக்கிரகமிருப்பதுபோல்) வேறுவிக்கிரகங்கள் ஒன்றும் காணப்படமாட்டா. லிங்கங்கள் எப்போதும் உருண்டைவடிவமே (பட்டைவடிவமல்ல) உடையனவாயிருக்கும்.

2. துவாரபாலர்கள் எப்போதும் நேராகவே பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் கையை வந்தனஞ்செலுத்துதற்கறிகுறியாகத் தலைக்குச்சரியாகவோ அல்லது கதாயுதத்தின்பேரிலோ வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

3. தூண்கள் எப்போதும் சதுரத்தூண்களே. சதுரபாகங்கள் தாமரைமலரால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

4. மாடங்களின்மேலுள்ள தோரணங்கள் எப்போதும் இரட்டைத் திருவாட்சியேயாகும்.

தி. நா. சுப்பிரமணியம்,
கும்பகோணம்.

பூஞ்சோலைகாவலன்.

கவிசிரேட்டராகிய ரவீந்திரநாததாகூர் இயற்றிய பனுவற்றொகுதிகள் பலவுள. அவற்றினுள் ஒன்றாகிய பூஞ்சோலைகாவலன் என்னும் நூலானது அன்பும் அறனும் பொருளாக இன்பந்தருநீர்மையவாகிய எண்பத்தைந்துசெய்யுட்களானியன்று கேட்டார்ப்பிணிக்குந்தகைமையதாய் நிலவுகின்றது. அதனுட் பொதிந்துகிடக்கும் அழகுகள் மிகப்பல. அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றையுரைப்பதற்கெழுந்தது இவ்வியாஸம். கவிசிரேட்டர் உலகப்பிரசித்திபெற்றவர். இவரியற்றிய கீதாஞ்சலி என்னும் நூலில் ஈடுபட்ட மேலைநாட்டார் இவர்க்குப் பெரும்பரிசிலுதவியதுமன்றி இவர்தஞ்செய்யுட்களைத் தம்மொழிப்பாற்படுத்து அவற்றினுட்டதும்பிய கவிநயநறவினையுண்டு அகங்களிகூர்வாராயினர். இக் கீதாஞ்சலி நூலிற் சிலசெய்யுட்கள் ஏற்கனவே வெளிவந்த செந்தமிழ்ப்பிரசுரம் ஒன்றில் எமது நண்பர் திருவாளர் R. R. குணரத்தினம் அவர்களால் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டன.

யாமெடுத்துக்கொண்ட பூஞ்சோலைகாவலன் என்னும் இந்நூலின் சுவையானது கீதாஞ்சலி, வளரிளம்பிறை யென்னும் ஏனையநூலின் சுவைநயத்தினும் வேறுபாடுடையது. உள்ளத்தமைந்த கள்ளக்காதலை யுருக்கமொடுரைக்கும் சிறப்பினவாகிய செய்யுட்கள்பல இந்நூலில் விரவிக்கிடக்கின்றன. வானன்கோவையுட்பொய்யாமொழியாருரைத்த இரவுக்குறியிடையீட்டினும் நுட்பமாகிய பொருளினதாகிய ஒரு செய்யுளை இங்கே மொழிபெயர்த்துக்காட்டுவாம். ஆங்கிலம், தமிழ் என்னும் இரண்டுகண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பித்த சாயலினதாகிய என்கவி முதனூற் கவிநயத்தை முழுதுமுணர்த்தாதென்பதொருதலை. கவிசிரேட்டராகிய தாகூர் தம்பனுவல்களைக் கற்றுவல்ல பண்டிதரும் ஏனையோரும் படித்து இன்புறவேண்டுமென்று எழுதினமையால் அவர்கருத்தொடுமாறு கொள்ளுதல் தகுதியன்றென இம்மொழிபெயர்ப்பும் யாப்பினும் சொல்லினும் மிகவும் எளிதாகிய நடையைப் பயின்றுவருவது அறிஞரால் நோக்கற்பாலது.

தன் காற்சிலம்பும், தன் னெஞ்சமும், தன்மார்பிலணிந்த சுடர்விடு மணியுந் தனக்கு இடையீடாகவிளைந்தனவென்று நாணியுரைக்கும் ஒரு தலைவியின்வாய்மொழியாக அமைந்த இச்செய்யுளைத் தாழிசைக்கொச்சகத்தில் மொழிபெயர்த்துத்தருகின்றாம். கலிக்குரிய துள்ளலிசையோடு படிப்பிற் பொருளுக்கும் யாப்புக்குமுள்ள சம்பந்தம் விளக்கமாகப்புலப்படும்.

பூஞ்சோலைகாவலன் கூ-ம் செய்யுள்.

க. மாலைப் பொழுதினிளைன் மணமனைக்குப் போம்போது
சீலமுள்ள பறவையொலி செய்யாது கூடடையும்

உ. காற்றுமசை யாதுநிற்குங் கடிதுசெலுந் தெருமருங்கிற்
றோற்றுநல்ல விதிகளிற் றோன்றுதோ ரொலிக்குறிப்பும்

௩. என்காலிற் பொற்சிலம்பே யெனக்குறுகண் விளைப்பனவாய்
மென்மேலு மொலித்துநிற்கும் வெட்கமெனக் குண்டாக.

௪. மாடத்தின் மிசையிருந்து மணமகனுர் வருங்குறிகேட்
டடிபட நினைக்குங்கா லிலேதானு மசையாது

௫. நீருவி தளம்பாது சித்திரையிற் சிறிதயர்ந்த
போர்வீரன் முழந்தாளிற் பொருத்திவைத்த வாளெனவே

௬. என்னெஞ்சே படபடப்பா யேங்கித் துடித்துவிடும்
அன்னதனை யமர்த்திவைக்க வரியவழி யறியேனே

எ. அண்ணலென்பால் வந்திருக்கு மமயத்தி லுடல்ததும்பக்
கண்ணிமைகள் சோர்ந்துவிடுங் கனத்தவிருள் மூடிவிடும்

அ. தீபத்தைக் காற்றவிக்குந் திரைபோட்டு மறைத்ததுபோல்
மேகத்தான் மறைந்துவிடும் விண்ணிலுள்ள மீன்களெல்லாம்

௯. தோன்றுமென்றன் மார்பிலணி சுடர்மணியொன் றிருளகற்றிக்
கான்றவொளி வீசுமதைக் காக்கவுமோர் வழியறியேன்.

இக்கவி மும்மூன்று ஒருதொடராகிய மூன்றுதொடர்களான் முடிந்திருப்பதையும், க-௪-எ தம்முள்ளே பொருட்டொடர்பினவாகவிருத்தலையும் அங்ஙனமே உ-௫-அ, ௩-௬-௯ ஒத்த பொருளனவாகவிருத்தலையும், மணமனைக்குப்போதல், மாடத்தின்மிசை வரவுகாத்திருத்தல், காதலன் வந்தணைதல், ஆகிய மூன்றுதொழிலு நிகழுங்கான் முறையே நடந்து செல்லுங்காலிலணிந்த பொற்சிலம்பும், வரவுகாத்திருந்த நெஞ்சமும், இன்புறத்தழுவிய மார்பிலணிந்த சுடர்விடுமணியும் இடையீடாயினவென வகுத்துக்கூறிய கவிநயமாண்பும் பிறவும் நோக்கற்பாலன.

இனி, புலவராவாரிவரென்பதும், அவர் உலகினர்க்குப்புரியும் உபகாரம் இத்தன்மையினதென்பதும், அவர் பல்லாண்டுகழியினும் இளமை கழியாமாண்பினரென்பதும், சாக்காடு மறுமையாதியவற்றை யாசாய்ந் தறிவுறுத்தும் அறிஞரொருசாராக, இளநலந்துய்ப்போர்களவியன் முறையை யின்னிசைச்செய்யுளாற் பின்னமின்றியுரைக்குங் கவிஞரும் இன்றியமையாதாரென்பதும் பூஞ்சோலைகாவலன் இரண்டாஞ்செய்யுளாற் புலப்படுகின்றது. அதனை ஆசிரியப்பாட்டில் மொழிபெயர்த்துத் தருகின்றும்.

புலவ,
மாலைப் பொழுதுஞ் சாலவர் திறத்தது
நின்,
கருநிறக் குஞ்சி வெண்மை சான்றது

தனிமையி னுய்ந்தனை சாலவு மினிவருங்
கதியி னியல்பு கண்டனை யோவெனப்
புலவன்,
மாலைவந் திறுத்தது மெய்யே வேலைப்
பகலவன் மறைந்தனன் பகற்பொழு தகன்ற
தாயினு மயலூர் மேயினர் சிலரென்
பால்வரு வாரெனக் காலொலி யரவம்
கேட்டிருக் கின்றனன் கோட்டமி னெஞ்சினர்
இளமை சான்ற விருவர் மனமலைவுற்
றொருமைப் படுங்கா லுரைசொல நாணி
அவாநிறை கண்ணின ரெனைப்பார்த் திரப்பின்
அவர்வா யுரையே யென்னுரை யாக
வவர்வயி னிறைந்த காதலை யுணர்த்தி
யின்னிசைச் செய்புள் செய்பவ னுனே
அச்செய லொரீஇ,
வாழ்க்கை யென்னும் வான்கரை யிருந்து
சாக்காடு மறுமைத் தகைமையா ராயின்
அவர்க்கங்
கின்னிசைச் செய்யுள் செய்பவர் யாரோ ?

மாலை வெள்ளியு மறைந்தது சேய்மையின்
அடங்கிச் சென்னதிப் பாங்க ரிடங்கொள்
ஈமத் தெழுதீக் குறைந்தனை கின்றது
தேய்பிறை நிலவுசெல் பாழ்மனை முற்றத்து
நரிக்குலங் குழுமி யொலிக்குறி காட்டின
இவ்வழி,
மனைதுறந் தலைவோ னொருவன் வந்து
விழித்திருட் குறிப்புணர் விருப்பின னுகச்
சென்னிதாழ்த் திருப்பி னவன்செவி யகத்து
வாழ்வின் மருமம் வழங்குவார் யாரோ
யானென்,
கதவ மடைத்துத் தனிமையி னிருந்து
தளைநீங்கு தொழிலென் னுளமேற் கொளினே.
(தளை=உயிரைப்பற்றிய உடற்றொடர்பு முதலியன)

கருமயிர் வெண்ணிற மாயினு மாகுக
இவ்வூர்,
முதியோர்க் கெல்லா முதியோ னுனே
இளையோர்க் கெல்லா மிளைஞனு நானே

இனியபுன் னகையின ரொருசில ரொருசிலர்
மணிநிறக் கண்ணின் மருட்குறிப் பினரே
பகற்கண் ணிர ரொருசில ரொருசிலர்
காணா விரவிற் கண்ணீர் சொரிபவர்
இவர்க்கெலா மின்றி யமையா நின்றோன்
யானே யாகலின் மயிர்வறிது வெளிறிலென்
இனிவரு கதியின் நிலைமை யாய்தலிற்
பொழுது போக்கேன் கருமயிர் வெளிறிலென்
பலபரு வத்தினர் நிலையின னெனக்கே.

இனி, தலைமகன்வந்தவழி பெள்ளி யவன் பிரிந்தவழிக்கலங்கின ளொருதலைவி தன்னெஞ்சைமுன்னிலைப்படுத்திக் கூறியதாகிய ௫௯-ம் செய்யுளைக் கலிவெண்பாட்டில் மொழிபெயர்த்துத்தருவாம்.

காதற் கனிகலமே கண்டிறந்து பாரிதுவு
நிதியோ வென்றென் மு னின்றானைப் போதிநீ
யென்னக் கொடுஞ்சொல்லா லேசினேன் கேளான்போல்
முன்னின் றகலான் முளரிமலர்க் கையிரண்டும்
பற்றினன் விட்டகல்வாய் பாவியென்றேன் போகானாய்
நெற்றியென்கா திற்சேரு நீர்மையுறக் கிட்டினன்
வெட்கமிது வென்றேன் விலகா னிதழ்பொருந்த
முத்தமிட்டு நின்றான் மொழிகுளறிச் சித்தமிகக்
கூசியே மிஞ்சிடடந் தாயென்னக் கூறினேன்
ஆசைவெட்கந் தன்னை யறியாதாற் பேசானாய்
நின்றானென் பூங்குழலை நீள்காத்தாற் றெட்டுமலர்
ஒன்றை யணிந்தா னுரையாடான் மன்றன்
மலர்மாலை யொன்றென் மணிக்கழுத்தி னின்று
விலகும் படியெடுத்து மீண்டான் அகலவே
ஆராமை மிக்காற்றி யன்பனினி வன்னெஞ்சே
வாரானோ வென்றேன் வறிது.

"நிம்பால்கறந்தகலமாற்றி" என்னுங் கலித்தொகைச்செய்யுளோடு இதனை யொத்துநோக்குக.

கவிஞர்பெருமான் முன்னிலைக்கட் டேவர்ப்பராயபொருண்மைத்தாகச் செய்த பாணிப்பாட்டொன்றைத் தாழிசைமூன்றடுக்கிய கொச்சக வொருபோகில் மொழிபெயர்த்துத்தருவாம். கீதாஞ்சலிநூலினுள்ள செய்யுட்கள்பல இங்ஙனே பாணிப்பாட்டாய் ஒத்து மூன்றடுக்கியதாழிசைக்கொச்சகவொருபோகில் மொழிபெயர்க்கத்தக்கன.

இருசீர்முதலா எண்சீரளவும் வருதலன்றோ கலிப்படிக்கியல்பு. இச் செய்யுள் அவ்வெல்லையிகந்தபன்னிருசீரடியானியற்றே. இதனை எங்ங

னம் கலிப்பாவின்பாற்படுத்துவதெனின், இதன்கட்பயின்றுவரும்அடி யாப்பின்வேறுபட்டதெனினும், தாழம்பட்ட ஓசைபவாய் ஒருபொருண் மேல்வந்தஉறுப்பு ஒத்து மூன்றாதலின் இதனைத் தாழிசையென்றும். அஃது ஒவ்வாதென்பார் பிற்காலத்து நூல்நோக்கி இதனை யாசிரிய விருத்தமென அமைக்கினு மமையும்.

பூஞ்சோலைகாவலன் ரு-ம் செய்யுள்.

(1) மட்டுக் கடங்காச் சலிப்புற்றேன்
மனமோ மிகுந்த தூரத்தில்
வயங்கும் பொருளை யுறுவதற்கு
வறிது விரும்பித் தவிக்குதையோ
கட்டுக் கடங்கா வென்னுளமுங்
காத லாகிச் செய்மைக்கட்
காணும் பொருளைப் பெறவெண்ணிக்
கருதிச் செல்லு மியல்பினதே
எட்டா மரபிற் பெரியோய்நின்
இதழினியைந்த குழலோசை
யிசைகேட் டுருகி நிற்கின்றேன்
யாது செய்வேன் பறந்துவரச்
செட்டை யிரண்டெற் கில்லாத
சிறுமை மறந்தே னெவ்விடத்துந்
திரியாப் படியான் கட்டுண்ட
செயலை மறந்தேன் மறந்தேனே.

(2) நாடும் விழைவு பெரிதுடையேன்
நாட்டந் துயிலேன் பிறர்க்குரிய
நாடிந் நாடிங் குறைகின்ற
நானு மயனாட் டவனானேன்
கூடுங் கூடாப் பொருளுமெனக்
குறிப்பா லுணர்த்துஞ் சிறுமொழிமேற்
கொண்டே னின்னு வென்னுவாக்
கொள்ளு மென்ற னிதயமையா
தேடற் கரிய பொருளேநின்
திருவா யினைந்த குழலோசைச்
சீர்கேட் டுருகித் தியங்குகின்றேன்
செய்வ திதுவென் றறிந்திலனால்
ஆடற் சிறைகொண் டந்தரஞ்செல்
பரியெற் கரிதென் றறமறந்தேன்
ஆங்குச் செல்லும் வழியினையான்
அறியே னெனது மறந்தேனே.

(3) நொந்து திரிந்திங் குழல்கின்றேன்
நோக்கி லிதயத் தலைவுற்று
நவல விடமொன் றில்லாது
நோவுற் றுடல மயர்கின்றேன்
சிந்துங் கிரண விரவியொளி
சேரு முச்சிப் பொழுதினினின்
செல்வ வுருவோ விசும்புநிறை
சிரார் நீலச் செவ்வியையா
அந்தத் திற்கு முடிவேசின்
னணிவா யியைந்த குழலோசை
யதுகேட் டுருகி நிற்கின்றேன்
யாது செய்வ தெனவறியேன்
சொந்த மாக யான்வாழுந்
தொடக்கா மனையிற் கதவமெலாந்
தொட்டுப் பூட்டி யிருக்கின்ற
துன்ப மறந்தேன் மறந்தேனே.

என்சாணளவினதாகிய சிற்றுடம்பில் அடைபட்டிருக்கும் உள்ளமானது இறைவனுடைய மணிவாயினமைந்த வேய்ங்குழலொலிகேட்டு உருகிச் சிறைகாவன் மறந்து விழைவுமிக்கிருக்குநிலைமையைச் சிறப்பாக வுரைக்கு மிச்செய்யுள் முதனூலிற் றிட்பநுட்பஞ் செறிந்தமைந்திருக்கின்றது. தெளிவுநோக்கிச் சற்று விரிவாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

இனி, இந்நூலுக்குப் 'பூஞ்சோலைகாவலன்' என்னும் பெயரிடப் பட்டதற்குக் காரணமிதுவென வாராயும்பொருட்டு முதற்செய்யுளை மொழிபெயர்த்துத் தருவாம்.

அரசன் ஒருவன் பணியாளன்போற் கோலம்பூண்டு தனது அரசியொடு வார்த்தையாடுமோர்க்கத்தான் அவள்மேற் றனக்குள்ள அரும் பெருங்காதலை வெளிப்படுத்துவது இச்செய்யுட்பொருளாகும்.

இதனைக் கூற்று மாற்றமு மிடைந்து நாற்சீரடியானடந்த உறழ் கலிப்பாட்டில் எழுதுவாம்.

பணியாளன்:—பணியாளன் றனக்கிரங்கிப் பார்த்தருள்வா யென்னரசி

அரசி:—அணியவையுங் குலைந்துவிட்ட தனைவருந்தம் மனைபுகுந்தார்
தாமதித்திவ் வேளையிலே தனியேநீ வாலென்னோ

பணியாளன்

போற்றியவர் போனபின்னர்ப் போதனல மென்றிருந்தேன்
சாற்றினின்ற தொண்டனெனக் கிடும்பணிதான் யாதோசொல்வாய்

அரசி:—போஞ்சென்று வந்தனையா னினக்கென்ன பணியிடுவேன்

பணியாளன்:—ஆரந்தரு பூஞ்சோலை யதைக்காக்க வனுப்பிவைப்பாய்
அரசி—பேதைமையின் கிதுவன்றோ
பணியாளன் யாதும்வெறுத் திதுபுரிவேன்
திதுபுரி வாளும்வேலுஞ் சேர்த்துமனன் மீதெறிவேன்
தூரத்துள்ள வரசர்தம்பாற் றூதாக வினிப்போகேன்
போரிற்சென்று வெற்றிபெறேன் பூஞ்சோலை காத்திடுவேன்
அரசி—உன்கடமை யாதாகும்
பணியாளன் உனக்குப்பணி புரிவதாகும்
காலையினி னீயுலவும் பாதையிற்புல் வளர்த்துவைப்பேன்
பாதம்படும் போதுபூக்கள் சாதலுக்கு விழைந்தேத்த
எழிலைப்பேர்த் தருவிலூஞ்ச விட்டுன்னை யதிலிருத்தி
வாழியென்ன வாட்டிடுவேன் வான்மதியம் விழைவாகி
இலையொதுக்கி யீங்குவந்து நின்பதற்கு மாடையினை
யலைவுற்றுச் சிறிதுகொஞ்ச வமைத்துவைப்பே னலூஞ்சல்
பள்ளியறைக் குள்ளெரியும் பாங்கான தீபத்திலே
தெள்ளுநறு மணங்கமழுஞ் சிர்த்தைலஞ் சேர்த்துவைப்பேன்
பாதம்படும் பலகையிலே யேதமிலாச் சந்தனத்தான்
மஞ்சளினு லெழுதிவைப்பேன் வாகான கோலமெல்லாம்
அரசி:—இத்தனையுஞ் செய்வதற்கிங் கென்னகூலி கேட்பாயோ
பணியாளன்
சித்தமிருந் தாலுனது செங்கைமலர்ப் பங்கயத்தைத்
தொட்டதிலோர் மலர்த்தொடையல் சூட்டிவைக்கும் வரம்வேண்டும்
செய்யவசோ கத்திதழைச் சேர்த்துப் பிழிந்தசாற்றைப்
பையவுந்தன் சேவடியிற் பரப்பியந்த மலர்ப்பதத்தில்
மிஞ்சியிருக் குந்துகளைக் கொஞ்சிடவோர் வரம்வேண்டும்
அரசி:—நாடும் வரங்களெல்லா நானளித்தேன் பணியாளா
ஏடவிழ்பூஞ் சோலையினை யினிக்காத்து வருவாயே.

முதற்செய்யுளுக்கு உரியதாகிய பூஞ்சோலைகாவலன் என்னும் பெயர் நூல்முழுவதுக்குமுரியதாயிற்று. ‘செய்யதிருப்பேழையினுள் அமைந்திருக்குந்திரவியத்திற்சிறிதுகாட்டி - வையமிசைக்குணனுரைக்குமாபிற்’ கவிசிரேட்டராகிய ரவீந்திரநாததாகூரியற்றியபனுவற்றொகுதிகள் பலவற்றுள் ஒன்றாகிய இந்நூலிற்பொதிந்துகிடக்கும் அழகுகளுட் சில காட்டினும்.

யாம்அளித்தகவிநயவிருந்து ‘செந்தமிழ்ப்பத்திரிகா’பிமானிகளுக்கு இதந்தருவதாயின் இனிமேலும் எம்மாலியன்றபுரியப் பின்னில்லேம்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமடம் }
மயிலாப்பூர் — சென்னை }

பண்டித. மயில்வாகனன்,

ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் **1922**௵ மார்ச்சு௴ **4**௳ நடத்திய
ஆங்கிலகலாசாலைத் தமிழ்ப்பரீக்ஷைகளிற் றேறிப்
பரிசும் யோக்கியதாபத்திரமும் பெறும் மாணாக்கர்களின் விவரம்.

தொடர்ச்சி நிர. ரிஜிஸ்டர் நிர.

பி. ஏ. பரீக்ஷை.

1-வது வகுப்பு.

1. 4. S. சொக்கலிங்கம், கவர்ன்மெண்ட்காலேஜ், கும்பகோணம்.
(முதற்பரிசு ரூ 50 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)

2-வது வகுப்பு.

1. 2. S. முத்துசாமி, S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
2. 1. A. சோமசுந்தரம் ஷை ஷை

எப். ஏ. பரீக்ஷை.

1-வது வகுப்பு.

1. 6. P. சங்கரலிங்கம், அமெரிக்கன்காலேஜ், மதுரை.
(முதற்பரிசு ரூ 40 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)

2-வது வகுப்பு.

1. 8. P. சுப்பையா, அமெரிக்கன்காலேஜ், மதுரை.
2. 25. T. A. தாணுமாலையன், C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
3. 42 N. முத்துச்சாமி, ஸ்ரீ மீனாக்ஷிகாலேஜ், சிதம்பரம்.
4. 18. A. N. மகாபூஷணன், ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
5. 12. S. வீராசாமி, S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
6. 30. வி. வி. டானியல் (பெண்), H. H. College for women, திருவனந்தபுரம்,
7. 41. R. நடேசன், ஸ்ரீ மீனாக்ஷிகாலேஜ், சிதம்பரம்,
8. 38. K. கிருஷ்ணமாச்சாரி, ஷை ஷை
9. 39. K. S. குருஸாமி ஷை ஷை

10. 11. V. பொன்னுசாமி, அமெரிக்கன்காலேஜ், மதுரை.
11. 29. S. கிரேஸ் (பெண்), H. H. College for women, திருவனந்தபுரம்.
12. 20. M. முத்தையா, ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.
13. 19. T. சுந்தரமூர்த்தி ௸ ௸
14. 37. T. V. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஸ்ரீ மீனாக்ஷிகாலேஜ், சிதம்பரம்.
15. 31. R. சேஷாத்திரி, பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.

மெற்றிக்குலேஷன் பரீக்ஷை.

2-வது வகுப்பு.

1. 116. V. S. வெங்கடாசலம், முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.
2. 180. D. சௌந்தரராஜுலு, முனிசிபல்ஹைஸ்கூல், வாலாஜாநகர்.
3. 119. R. V. வரதராஜன், முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.
4. 123. A. லக்ஷுமீநரசிம்மன், கவர்ன்மெண்ட்காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
5. 66. M. சாமுவேல் யோபுதாஸ், அமெரிக்கன்மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
6. 272. V. ஸௌம்யமூர்த்தி, ஸ்ரீ பூமிஸ்வரசுவாமி ஹைஸ்கூல், இராமச்சந்திரபுரம்.
7. 146. S. ராமையா, C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
8. 210. A. ஜான் தேவசகாயம், கால்டுவெல்ஹைஸ்கூல், தூத்துக்குடி.
9. 46. D. V. வேங்கடசுப்பு, ஸௌராஷ்ட்ராஹைஸ்கூல், மதுரை.
10. 178. K. S. திருவேங்கடாசாரி, நேடிவ்ஹைஸ்கூல், செங்கற்பட்டு.
11. 51. J. அன்னத்தாய் அம்மாள் (பெண்), மங்களபுரம்ஹைஸ்கூல், மதுரை.
12. 120. S. இரத்தினசபாபதி, முனிஸிபல்காலேஜ், சேலம்,
13. 118. K. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி ௸ ௸
14. 68. C. தங்கையா, அமெரிக்கன்மிஷன்ஹைஸ்கூல், பசுமலை,
15. 47. K. சோமசுந்தரம், ஸௌராஷ்ட்ராஹைஸ்கூல், மதுரை,
16. 71. A. ஸ்ரீநிவாசன், ராஜாஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
17. 175. S. கன்னியப்பன், நாஷனல்ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
18. 117. P. S. ஜானகிராமன், முனிஸிபல்காலேஜ், சேலம்.
19. 176. R. கிருஷ்ணசாமி, நாஷனல்ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
20. 303. A. R. சோமசுந்தரம், ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரர் வித்தியாசாலை, காரைக்குடி.
21. 300. S. மெய்யப்பன் ௸ ௸

22. 78. V. தங்கசாமி, S. P. G. ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
23. 43. R. ராமகிருஷ்ணன், சேதுபதிஹைஸ்கூல், மதுரை.
24. 137. C. சங்கரன், ஸெண்ட்ஜோசப் ஹைஸ்கூல், மஞ்சக்குப்பம்.
25. 293. N. கலியபெருமாள், பச்சையப்பாஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
26. 112. M. S. பிரான்சிஸ் மரியலூயிஸ், St. Francis Xaviers' High School, பாளையங்கோட்டை.
27. 69. V. S. ஷண்முகம், A. V. உயர்தர கல்விச்சாலை, சாத்தூர்.
28. 72. M. முத்துத்துரைச்சாமி, ராஜா ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
29. 127. V. ஸ்ரீநிவாஸன், கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
30. 95. P. A. கணபதி, C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
31. 115. P. ரெமிஜியான்பர்னாந்து, St Francis Xaviers' High School, பாளையங்கோட்டை.
32. 53. P. பொன்னம்மாள் (பெண்), மங்களபுரம் ஹைஸ்கூல், மதுரை.
33. 63. S. G. அருமைநாயகம், அமெரிக்கன் மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
34. 94. A. நெல்லைநாயகம், C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
35. 90. R. A. அம்பலவாணன், ஷை ஷை
36. 92. A. குமாரகுருபரஆதித்தன், ஷை ஷை
37. 262. R. திருமலைசாமிநாயுடு, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
38. 270. D. S. பிந்துமாதவராவ், ஸ்ரீபூமீஸ்வரசுவாமி ஹைஸ்கூல், இராமச்சந்திரபுரம்.
39. 85. A. காளியப்பன், ராஜா ஹைஸ்கூல், எட்டையபுரம்.
40. 165. K. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, P. S ஹைஸ்கூல், மைலாப்பூர்.
41. 174. S. ராஜரெத்தினம், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
42. 253. S. ரெங்கசாமி, ஹிந்து ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
43. 52. Y. S. கிருபையம்மாள் (பெண்), மங்களபுரம் ஹைஸ்கூல், மதுரை.
44. 101. T. S. ராமகிருஷ்ணன், C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
45. 138. K. சோமசுந்தரம், ஸெண்ட்பீடர் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்.
46. 173. A. S. அனந்தராமன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
47. 220. R ஸ்ரீநிவாஸன், டேனிஷ் மிஷன் ஹைஸ்கூல், திருவண்ணாமலை.
48. 44. V. கிருஷ்ணஸாமி, சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.
49. 65. S. யோசேப்புதம்பையா, அமெரிக்கன்மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
50. 81. A. இராமகிருஷ்ணன், ராஜா ஹைஸ்கூல், எட்டையபுரம்.
51. 238. K. ஜோதிமணி, விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், சிவகாசி.
52. 67. K. V. ராக்கன், அமெரிக்கன்மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
53. 166. P. சின்னப்பன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி,

54. 49. S. இராமையா, ஸௌராஷ்ட்ரா ஹைஸ்கூல், மதுரை.
55. 58. S. காதர்பாஷா, அமெரிக்கன்மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
56. 144. S. கைகாட்டி, C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
57. 246. M. V. நெல்லையப்பன், ஹிந்து ஹைஸ்கூல், பத்தமடை.
58. 172. V. கண்ணையா, பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
59. 177. V. சுப்பராவ், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
60. 45. V. J. டிமெல், மதுரைக் காலேஜ், மதுரை.
61. 76. வீ. சா. இராஜகோபாலன், ராஜா ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
62. 261. K. S. ராமமூர்த்தி, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
63. 93. S. V. கிருஷ்ணஸாமி, C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
64. 257. R. ஆதிசேஷன், போர்டு ஹைஸ்கூல், பட்டுக்கோட்டை.
65. 296. M. N. K. ஆராவமுது, பச்சையப்பா ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
66. 114. V. அந்தோனிசுவாமி, St. Francis Xaviers' High School, பாளையங்கோட்டை.
67. 50. P. திருக்குற்ருலலிங்கம், அமெரிக்கன்மிஷன்ஹைஸ்கூல், மதுரை
68. 124. E. R. விஜயராகவன், கவர்ன்மெண்டு காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
69. 97. C. சுப்பிரமணியன், C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
70. 54. R. ராகேல்அம்மாள் (பெண்), மங்களபுரம் ஹைஸ்கூல், மதுரை.
71. 122. V. சுந்தரராஜன், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
72. 157. S. ஸ்ரீநிவாஸவரதாச்சாரி, கலவலஇராமாநுஜம் கலாசாலை, புரசை, சென்னை.
73. 209. D. பால்வர்மா, கால்டுவெல் ஹைஸ்கூல், தூத்துக்குடி.
74. 263. N. சீனிவாசப்பிள்ளை, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
75. 125. G. சுப்பிரமணியன், கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
76. 265. A. வெங்கடேசன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
77. 128. L. பள்ளிகொண்டையா, கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கோயம்புத்தூர்
78. 96. M. அந்தோணிமுத்துராஜா, C. M. S. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
79. 278. A. நாராயணசாமி, ராமஸாமிசெட்டியார் டவுன் ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
80. 294. T. நடேசன், பச்சையப்பா ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
81. 62. B. தங்கையா, அமெரிக்கன்மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
82. 86. K. கிருஷ்ணன், ராஜா ஹைஸ்கூல், எட்டையபுரம்.

B. இராஜராஜேஸ்வரஸேதுபதி,
அக்கிராசனாதிபதி,
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

4-7-1922

ஃ

தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைத்தேர்ச்சிக்குறிப்பு.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் துர்மதி-ஸ்ரீ பங்குனிமீ **21, 22, 23** **(1922-ஸ்ரீ** ஏப்பிரல்மீ **3, 4, 5)**-ஆம் தேதிகளில் நடத்திய தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைகளிற் றேறிப் பரிசும், யோக்கியதாபத்திரமும் பெறும் மாணுக்கர்களின்விவரம்.

பிரவேசபரீக்ஷை.

1-வது வகுப்பு.

தொடர்ச்சி நெ.	ரிஜிஸ்டர் நெ.	
1.	51.	தங்கம்மாள், ஸ்ரீ ராமநாதவித்யாலயம், சுன்னுகம், யாழ்ப்பாணம். (முதற்பரிசு ரூ. 50 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)
2.	11.	நா. லக்ஷுமிநரசிம்மன், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை, மதுரை. (இரண்டாவது பரிசு ரூ. 30.)

2-வது வகுப்பு.

1.	33.	M. நல்லசுவாமிநாடார், பரங்குன்றுப்புரம், வீரகேரளம்புதூர் போஸ்டு, தென்காசிதாலூகா.
2.	14.	பெருமாள்ரெட்டி, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை, மதுரை.
3.	12.	ஆ. பொன்னுச்சாமி ஷை ஷை
4.	13.	வே. இராமநாதன் ஷை ஷை
5.	31.	D. மாசில்லாமணி, புதுப்பேட்டைத்தெரு, பாளையங்கோட்டை.

B. இராஜராஜேஸ்வரஸேதுபதி,

அக்கிராசனதிபதி,

4-7-1922 மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

187. செருக்குடை மன்ன ரிடைப்புக் கவரு
ளொருத்தற் குதவாத சொல்லிற்—றனக்குத்
திருத்தலு மாகாது தீதா மதுவே
யெருத்திடை வைக்கோ றினல்.

எ-து, களிப்புடையமன்னரிருவரிடையே யொருவன்புக்கு அவரு ளொருத்தற்கும்பயன்படாதசொற்களைச் சொல்லுதலான் அவர்களிருவரும் வேறுபட்டுணரத் தன்னாற் றிருத்தலுமாகாதே தீதாய்விளையும்; இரண்டேற்றி னடுவேயிட்டவைக்கோலை யோருழப்பெருது புக்குத் தின்னலுற்றால் அவ்விரண் டாலுந்துன்பமுற்றுத் தின்னவும்பெறா ததுபோலும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, ஈராசரிடைப்பட்டார் அவ்விருதலைக்கும் நன்மை பயவாச்சொற்களைச்சொல்லலாகாதென்கிறது. வேறுபட்டுணர்தலாவது தம்மை நியமிக்குங்கருத்துடையனெனவெண்ணல். திருத்தல்—அவ ரிடை நன்னெஞ்சுடையனாய்ச் சொல்லினனெனக்காட்டல். தீதாய் விளைதல்—தெண்டனைக்குமுள்ளாகி அவரிடைத் தனக்கிருந்த ஜீவனோ பாயத்தையு மிழத்தல். இரண்டேறு—இணையெருது. உழப்பெருது—இங்குமங்குந்திரியும் பட்டியெருது. இதன் பழமொழி 'கடாவிடுக்கிற் புன்மேய்வதுபோலும்' எனக் கிராம்யவழக்காய் வழங்கப்படும்.

188. இம்மைப் பழியு மறுமைக்குப் பாவமுந்
தம்மைப் பரியார் தமரா யடைந்தாரிற்
செம்மைப் பகைகொண்டு சேராதார் தீயரோ
மைம்மைப்பி னன்று குருடு.

எ-து, இம்மைக்கு விளையும் பழியையும் மறுமைக்கு விளையும் பாவத் தையும் தம்மாட்டுநின்றுநீக்காராய்த் தமர்போல உட்பகையாய்வாழ்வார்போல நேரே பகைகொண்டு சேர்ந்தொழுகாதார் தீயரல்லர்; தோன்றிற்றுந் தோன்றாது மாங் கண்ணின்றன்மையிற் குருட்டுக்கண்ணின்றன்மையே நன்றாதலானென்ற வாறு.

(குறிப்பு) இது, உட்பகையுடையார் நட்பின்கொடுமை கூறுகின் றது. 'நேரேபகைகொண்டு'—வெளிப்படப் பகைமையுடையவராயிருந்து கொண்டு. 'சேர்ந்தொழுகாதார்'—விரோதிப்பவர், தமர்போல உட்பகையாய்

வாழ்வார்போலத் தீயரல்லர் எனக் கூட்டுக. உட்பகையாய்வாழ்வாரே மிகவும் தீயராவர்; அவரைநோக்கப் புறப்பகையாய் விரோதிப்பவர் ஒருவாறு நல்லர் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'மைம்மைப்பு' என்றது மை என்னும் பொருட்பெயர் கருநிறத்துக்காய்ப் பின் அது விளக்கப்பொருள் குறிக்கும் 'பளபளப்பு' என்பதுபோல இரட்டைக்கிளவியாய்நின்று இருளையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாகிப் பின் இருட்டோற்றம்போலும் தோற்றமடையுங் கண்களையுணர்த்திநின்றது. இதனைச் சிந்தாமணியுரையுள் 'மைத்தல் ஒளிகெடுதல்; 'மைம்மைப்பினன்று குருடு' என்றாற்போல' என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.* இருட்டுக்கண்ணுக்குக் குருட்டுக்கண் நல்லது என்பது இதன் பழமொழி. இருட்டுக்கண் மேடுபள்ளந்தோற்றுவது வெள்ளிடைதோன்றக்காட்டி ஆற்றிலிழிவித்து வீழ்த்துவதுபோலக் குருட்டுக்கண் வீழ்த்தாதாதலால் இருட்டுக்கண்ணை நோக்கக் குருட்டுக்கண் நல்லதாயிற்று. இவ்வாறே உட்பகையாயினார் உதவிசெய்வார்போல வெளிப்படஒட்டி இடர்ப்பாடுகாட்டாது கெடுகாரியங்களிலிழிவித்துக் கெடுப்பதுபோல நேரேபகைத்து விரோதிப்பார் கெடுக்கமாட்டாராகையால் அவரைநோக்க இவர் நல்லவராவரெனப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இதனால், நேரே பகைத்திருப்பாரினும் உட்பகையாய் உறவுகொள்வாரே தீயவர் என்பது கருத்தாயிற்று.

189. எய்தா நகைச்சொல் லெடுத்துரைக்கப் பட்டவர்
வைதாராக் கொண்டு விடுவர்மன மஃதாற்
புனற்பொய்கை யூர விளக்கெலி கொண்டு
தனக்குநோய் செய்து விடல்.

எ - து, தமக்குள்ளதன்றியிருந்த இகழ்ச்சிச்சொல்லைப் பிறராலெடுத்துரைக்கப்பட்டவர், அவ்வெடுத்துரைத்தார் தம்மை வைதாராக மனத்திற் கொண்டுவெகுள்வர்; அஃது அறிவின்மையானே, புனற்பொய்கையூரனே! விளக்கினையெலிகொண்டேறி அவ்வெலி தனக்கு நோய்செய்ததனையொக்குமென்றவாறு.

---

* பூமகளிலம்பகம் 7-ம் செய்யுளுரை.

(குறிப்பு) இது, ஒருவரையும் பரிகசிக்கலாகாதென்கிறது. அஃ தென்றது எய்தாநகைச்சொல்லெடுத்துரைத்தலே; இதற்கு "விளக் கெலிகொண்டு, தனக்கு நோய் செய்துவிடல்" என்ற பழமொழித் தொ டர் உபசாரவழக்காற் பெயர்ப்பயனிலையாயிற்று. ஒளியின்பங்குருதி எரி யும் விளக்கின்றிரியை எலி கொண்டுசென்று அதனாற் சுடப்பட்டு அது துன்படையுமாறுபோல இளியின்பங்கருதி ஒருவர்க்கில்லாத இகழ்ச்சி யை யெடுத்துரைப்பவனும் அவரா லடப்பட்டுத் துன்புறுவனெனப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துக்கொள்க.

190. தூய்மை மனத்தவர் தோழர் மனையகத்துந்
தாமே தமியாப் புகல்வேண்டா—தீமையா
னூர்மிகி னில்லை கரியோ வொலிகட
னீர்மிகி னில்லை சிறை.

எ - து, தூய்மையையுடையமனத்தார் தம் தோழர்மனையின்கண்ணும் தமியாகத் தாமே புகல்வேண்டா; ஒருவன் தீமைசெய்தானென்று ஊரெல்லாம் உடன்பட்டு மிகுமாயிற் பிறிதொருசான்றில்லை; நீர்மிகிற் சிறையுமில்லையாதலா னென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, பிறர்மனையினுள்ளே தமியாய்ச் செல்லற்கவென் கிறது. தூய்மையையுடைய மனத்தாரும் என உயர்வுசிறப்பும்மையை விரித்துரைத்துக்கொள்க. 'தோழர்மனையின்கண்ணும்' என்ற சிறப் பும்மையால் ஏனைமனையிற் புகுதலொண்ணாதென்பது சொல்லவேண்டா தாயிற்று. 'தாமே' என்றது அவரனுமதியுள்ளவழி விலக்கியவாறு. பின் னடி யிரண்டும் செய்யுணடையானமைந்ததொரு பழமொழி. அதனுள் முற்றொடர் எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கு ஏதுவாயிற்று. இப்பழ மொழி, "நீர்மிகிற்சிறையுமில்லை" எனப் புறநானூற்றுள்ளும்* "சிறை யென்பதில்லைச் செவ்வே செழும்புனல் பெருகுமாயின்" எனச் சூளாமணி யுள்ளும்,† "சிறையுமுண்டோ செழும்புனன்மிக்குழி" என ‡மணிமேகலை

* செய்யுள் 51

† கல்யாணச்சருக்கம். செய்யுள் 155.

‡ காதை 5. வரி 19.

யுள்ளும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 'பிறிதொருசான்றில்லை' என்றது தாம் தீமைநீங்கிய தூய்மையுடையவரெனக் காட்டுதற்கு என்க. 'நீர் மிகினில்லைசிறை' என்றது எடுத்துக்காட்டுவமம்.

191. பண்டுறுத்துச் செய்த பழவினை வந்தெம்மை
யின்றுறுக்கின்ற தெனநினையார்—துன்புறுக்கு
மேவலரை நோவதென் மின்னேர் மருங்குலா
யேவலா ளூருஞ் சுடும்.

எ - து, முன்பு பிறந்துசெய்த பழவினைவந்து எம்மை இப்பொழுது ஒறுக்கின்றதென்றுணராதே தம்மைத் துன்பஞ்செய்யும்பகைவரை நோவதென்னை? மின்னேரிடையினாய்! ஒருவனாலேவப்பட்ட ஏவலாளன் இது மிகக் கொடியசெயலென்றுபாராதே யூரையுஞ்சுடுமாதலானென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, பழவினையாற்றுன்புறுவார் துன்புறுப்பாரை நோகலாகாதென்கிறது. ஆற்றமாட்டாதார்க் கொரு கேடுண்டானால் அக்கேடிழைத்தவரை அவர் நோவாது இது தம் பழவினையால்வந்தகேடென்றெண்ணி ஆறுதலடையவேண்டுமென்பது கருத்து. 'ஏவலா ளூருஞ் சுடும்' என்பது இதன் பழமொழி. ஒருவனால் ஒருதீங்கிழைக்குமாறேவப்பட்டோன் அவ்வேவற்கிலக்கானோர்மட்டன்றி அவருக்குதவியாம் வரையும் சுட்டுத் தீங்கிழைப்பன், என்ப திதன்பொருள்.

192. கற்றுற்று வாரைக் கறுப்பித்துக் கல்லாதார்
சொற்றுற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுத—லெற்றெனிற்
றானு நடவான் முடவன் பிணிப்பூணி
யானைபோ டாட லுறவு.

எ - து, கற்றுவல்லாரைக் கல்வியை நடத்தவல்லாரை வெகுள்வித்துக் கல்லாதார்சொற்களைக் கொழித்துக்கொண்டு மனவெழுச்சியான்மிக்கெழுதல் எத்தன்மைத்தெனின், தானும் நடக்க ஆற்றலில்முடவனாய்க் கையும் பிணிகொண்டு தவழ்வானொருவன் ஆனையொடாடிவிளையாடலுறுதலோடொக்குமென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, கல்லாதார்சொல்வதை நம்பிக் கற்றார்சொல்வதை மறுத்து வாதாடப்புகலாகாதென்கிறது. கல்வியைநடத்தலாவது

கற்போரைக் கற்பிக்கவல்லராதல். வெகுள்வித்தல்—இங்கு அவமதித்தல். 'கொழித்துக்கொண்டு' என்றது தெள்ளித்தெளிந்து என்றபடி. மன வெழுச்சி-இங்குக் கொண்டகொள்கையைவிடாத மூர்க்கத்தன்மை. மிக் கெழுதல்—அதிக்கிரமித்துவாதித்தல். ஆடி—போராடி. இதன் பின்னடி யிரண்டும் பழமொழிவாசகம். அதன் வடிவம் வந்துழிக் காண்க.

193. தீப்பால் வினையினைத் திரவு மஞ்சாராய்க்
காப்பாரே போன்றுரைத்த பொய்குறலை—யேய்ப்பார்முற்
சொல்லலொ டொருப்படார் சோர்வின்றி மாறுபவே
வில்லொடு காக்கையே போன்று.

எ - து, தீப்பான்மையையுடைய செய்கையை மிகவுமஞ்சாராய்த் தம்மைக் காப்பாரேபோலச் சிலவுரைத்துப் பொய்யையுங் குறலையையும் பொருத்திச் சொல்லுவார் முன்பு சொல்லுஞ் சில இனிய சொற்களால் அவரைத் தம்மொடு நட்புக்கொள்ளாதே மறவியின்றியே மாறி நீங்குவர்; வில்லொடு காக்கைபோல மேவாதென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, காப்பார்போற் காட்டி ஏய்ப்பார்பேச்சுக் கிணங்க லாகாதென்கிறது. பொருத்திச்சொல்லுவார்—பொருத்திச்சொல்வார்க ளுடைய. முன்புசொல்லும் சில இனியசொற்களாவன—காப்பார் போன்றுரைக்குஞ் சொற்கள். 'சொற்களால் அவரைத் தம்மொடு நட்புக் கொள்ளாதே' என்றது காப்பார்போன்று ஏய்க்கும் இனியசொற்களால் மயங்கி அவ்வேய்ப்பாரொடு நட்புக்கொள்ளுதலைச் செய்யாமல் என்ற வாறு. 'மாறிநீங்குவர்' என்றது வெறுத்துநீங்குவர் அறிவுடையோ ரென்றவாறு. "வில்லொடு காக்கையேபோன்று" என்றது நெல்லைக் கண்டு நெருங்கியகாக்கை வில்லைக்கண்டு விலகியதுபோலும் என்னும் பழமொழிப்பொருளைத் திட்டாந்தங்காட்டியவாறு. காப்பாரேபோன் றேய்ப்பாருரைத்த இன்சொற்கு நெல்லும், அவர்செய்யக்கருதுந் தீப் பால்வினைக்கு வில்லும் உவமங்களாம்.

194. நெடுங்காலம் வந்தார் நெறியின்மை கண்டு
நடுங்கிப் பெரிது நலியார் பெரியா
ரடும்பா ரணிகானற் சேர்ப்ப கெடுமே
கொடும்பா டுடையான் குடி.

எ - து, தீநெறிக்கண்ணே நெடுங்காலமொழுகிப்போந்தோர்நெறியின்மையைக்கண்டு பெரியோர் மிகவும் நடுங்கி யொருகுறையை மேலிடார்; மேலிடுவராகில் அடும்பைப்பூவாலழகுபெறுந் துறையையுடைய சேர்ப்பனே! கொடிய தன்மையையுடையான்குடி கெடுமென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, பெரியாரைப் பிழைக்கலாகாதென்கிறது. 'தீநெறிக்கண்ணே நெடுங்காலமொழுகிப்போந்தோர்நெறியின்மை' என்றது தீயாதுநெறியின்மை பெரியாராகிய தம்மிடத்து ஒருகாரணம்பற்றிச் செய்வதன்று, அவர் பிறரிடத்து நெடுங்காலஞ்செய்துபோந்த வாசனை வயமாகச் செய்வதாமாதலால் அவரை ஒறுத்து அதனையொழித்தல் ஒருபோதுமாகாதென நடுங்கிப்பெரிதும்நலியாமைக்குக் காரணங் காட்டி விசேடித்தவாறு. பெரியோர் என்றது கல்வி அறிவு பொருள் ஆற்றல் முதலியவற்றுன்மிக்காரை என்க. 'மிகவுநடுங்கி' என்றது நெடுங்காலம் பயின்றார்செய்யும் நெறியின்மையினளவு மிகவாயிருக்குமாதலால் அதற்கேற்றவாறு மனச்சஞ்சலமுடையரா யென்றவாறு. 'ஒருகுறையைமேலிடார்' என்றது நெறியின்மைசெய்தாரால் தமக்கு ஒரு குறைவந்ததாகக்கொள்ளார் என்றவாறு. 'மேலிடுவராகில்' என்றது குறைவந்ததாகநினைத்து விபாகூலங்கொள்வராகில் என்னுங் காரணம் வருவித்துரைத்தவாறு. 'கொடியதன்மையையுடையான்குடி கெடும்' என்றது அவன் கெடுதலேயன்றி அவன் சம்பந்தமுடைய குடிவழியிலுள்ளாரும் கெடுவர் எனப் பெரியார்மாட்டுச் செய்யும் நெறியின்மையின் கொடுமைகூறியவாறு. கொடும்பாடுடையான் குடிகெடும் என்பது இதன் பழமொழி. இது, பெரியாரைப் பிழைபற்க என்னும் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை முடித்தற்கு ஏதுவாய்நின்றது.

195. நீர்த்தன் றொருவர் நெறியன்றிக் கொண்டக்காற்
பேர்த்துத் தெருட்டல் பெரியோர்க்கு மாகாதே
கூர்த்தநுண் கேள்வி யறிவுடையார்க் காயினு
மோர்த்த திசைக்கும் பறை.

எ - து, நீர்மையுடைத்தாகவன்றியே நெறியன்றி யொருவர் தம்மை மனத்தின்கட்கொண்டக்கால் அக்கோட்பாட்டினின்று மீட்டுத்தெருட்டுதல் தவத்தாற் பெரியார்க்கும் முடியாது; மிக்க கேள்வியானே யறிவுடையார்க்கேயாயினுந் தாங்கருதிய வனுகாணத்தையொலிக்கும் பறையாதலாற் றம்மை யொருவர் பிறழக்கொள்ளாதபடி யொருகுற்றமும்படாமலொழுகவென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, பிறர் தன்னை ஐயுறுவாறு அரியவைபோற்றி யொழுகவேண்டுமென்கிறது. 'நீர்மையுடைத்தாகவன்றி' என்றது நீர்மையுடைத்தாகக் கொள்ளுதலன்றி என்றவாறு. நெறியன்றிக் கொண்டக்கால் எனக் கூட்டுக. நெறியன்றிக்கொள்ளுதலாவது நல்லொழுக்கமுடையோரை யுள்ளபடிகொள்ளாது பிறழக்கொள்ளுதல். அக்கோட்பாடு—அங்ஙனங்கொண்ட கோட்பாடு. பறை—சாப்பறையென்னும் வாச்சிய விசேடம். தாம்கருதிய அநுகாணம்—அப்பறையொலிகேட்ட மாத்திரத்தே தாம் கருதியதொரு வாக்கியாநுகாணம்; அதாவது 'தந்தனகொண்டாம் கொண்டனதந்தாம்' என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் தோன்றும் அநுகாணம். இன்னோரன்ன அநுகாணம் பொருளொடுபொருந்தாவாயினும் மாற்றுதற்கியலாதவாறுபோலக் கடுத்தார்கோட்பாடு பொருளொடுபொருந்தாதிருப்பினும் மாற்றுதற்கியலாதாதலாற் பிறர் தன்னைத் தவறுடையனகக் கொள்ளாதவாறு அரியவைபோற்றி யொழுகவேண்டுமென்றபடி. இக்கருத்து, "போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்—றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது" என்னுங் குறளிலுங் காண்க. 'ஓர்த்த திசைக்கும்பறை' என்பது இதன் பழமொழி. இது, கலித்தொகை மருதக்கலி 27-ஆம் செய்யுளிலும் பயின்றுள்ளது.

196. புரையின்றி நட்டார்க்கு நட்டா ருரைத்த
வுரையும் பொருண்முடிவு மொன்று—வுரைபிறிது
கொண்டெடுத்துக் கூறல் கொடுங்கழித் தண்சேர்ப்ப
வொன்றெற்றி வெண்படைக்கோ ளொன்று.

எ - து, குற்றமின்றி நட்டார்க்கு நட்டார்சொல்லுஞ்சொல்லும் அச்சொல்லின் பொருண்முடிவுந் தம்முளொன்றாயேயிருக்கும்; தாமுரைக்குமுரையைத் தாஞ்செய்யுஞ் செய்கையொடு வேறுபட வஞ்சனையாற்கொண்டெடுத்துக் கூறுதல், கொடுங்கழித்தண்சேர்ப்பனே! ஒருவனது பாவினையெற்றி மற்றொருவன் பாவாகக் கட்டுதலோடொக்குமென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, தம்மாட் டன்புடையார்கூறுங்கூற்றுக்கு விபரீதப்பொருள்சொல்வார்பேச்சை விரும்பலாகாதென்கிறது. சொல்லும் பொருளுமொன்றாயிருத்தலாவது— இதமாயிருத்தல். 'தாம்செய்யுஞ் செய்கையொடுவேறுபட' என்றது அகிதமாயிருக்கும்படி யென்றவாறு. வஞ்சனையாற் கொண்டெடுத்துக் கூறுதலாவது, சொல்வோன்கருத்து வேறென்றுதெரிந்திருந்தும், அதனைக்காட்டாது, பிறிதொருகருத்துக் கொண்டு வேண்டாதன கூட்டிக்கூறுதல். இங்கு 'எடுத்தல்' என்றது மதிலின் மேற்படையெடுத்தாயிற்று என்பதுபோலக் களைதலும் கட்டுதலுமாகிய இருபொருளும்படநின்றது. 'ஒருவனதுபாவினையெற்றி' என்றது ஒருவன்மேல் ஒருவன்பாடியதொருபாட்டிற் பாடப்பட்டவனைக் காட்டவல்லதொருபகுதியைக் களைந்தெறிந் தென்றவாறு. 'மற்றொருவன்பாவாகக்கட்டுதலோடொக்கும்' என்றது அக்களைந்தவிடத்து மற்றொருவனுக்குரிய பெயரும் அடையும்வைத்து அவன்மேற்பாடப்பட்டதாகக் கட்டுதலோடொக்கு மென்றவாறு. இப்படிப் பாட்டுக்கட்டுதலைக் 'குழியப்படைதட்டிக்கட்டல்' என்னும் குறிப்புமொழியால் வழங்குவர்; அக்குறிப்புமொழியே இங்கெடுத்துக்கொண்ட பழமொழியாம் என்க. உரைபிறிதுகொண்டெடுத்துக் கூறலுக்கும், குழியப்படைதட்டிக் கட்டலுக்கும் உள்ள பொதுத்தன்மை சொல்வோன்கருத்தொடு மாறுபடுதலாம்; ஆகவே அது கேட்கலாகாதென்பது கருத்து. குழியப்படைதட்டிக்

கட்டலாவது, அயலான்மனைமதிற்கு அடையாளமாயிருக்கும் சூழியப் படையை யிடித்தகற்றி எஞ்சிய வெண்படையைக்கொண்டு மேலும் சிறிது வேறுபடக்கட்டிப் பிறனதாக்கிவிடுதல். இது, இவ்வாறே அயலானுக்குரியதாகக் காட்டும்பாட்டின் நாமமுத்திரையைமாற்றிப் பிறனுக்குரிய நாமமுத்திரைவைத்துப் பிறனதாகக் கட்டுஞ்செயலில் வழங்கும் குறிப்புமொழியாம். "ஒன்றெற்றி வெண்படைக்கோ ளொன்று" என்றதில், படையெனப் பின்வருதலால் ஒன்றென்றது. மதிற்படையி னொருபகுதி யென்பது பெறப்படும். மற்றொருபகுதி வெண்படை யென்றதனால் இது சூழியப்படையாயிற்று. வெண்படை—நிர்விசேஷமானபடை. சூழியம்—கௌதுவம் என்னும் மதிற்றலையுறுப்பு. கோள்—கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுதல்.

197\. பட்ட வகையாற் பலரும் வருந்தாமற்
கட்டுடைத் தாகக் கருதிய நல்லற
முட்டுடைத் தாகி யிடைவீழ்ந் தொழிதலி
னட்டாறு ஞதலே நன்று.

எ - து, உண்மையாகியவகையாற் பலரும்வருந்தாவகை வரம்புடைத்தாகத் தம்மாற் கருதிச்செய்தொழுகுகின்ற நல்லறத்தை யிடையூறுடைத்தாக நடுவே தவிர்ந்து தானீங்குமதனிற் செய்யைநட்டுவைத்துப் பயன்கொள்ளாததுவேறன் றென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, அறத்துறை நடாத்துமவர் இடர்ப்பாடுநோக்கி இடைவிலகலாகாதென்கிறது. வரம்பு—அவ்வறத்துறைக்குரிய விதானம். "நட்டாறுஞதலேநன்று" என்றது இதன் பழமொழி. ஸ்வப்பிரயோஜனமாக மரப்பயிர்களை நட்டுவைத்தும் பயன்பெறுதழியவிடும் வேளாளனிலும், பாப்ரயோஜனமாக அறப்பயிரை நட்டுவைத்துப் பயன் பெறுதழியவிடும் தாளாளன் மிகப்பழிக்கத்தக்கான் என்பது கருத்து.

198\. இறப்ப வெமக்கீ திளிவரவென் றெண்ணார்
பிறப்பிற் சிறியாரைச் சென்று—பிறப்பினாற்
சாலவு மிக்கவர் சார்ந்தடைந்து வாழ்பவே
தால வடைக்கலமே போன்று.

எ - து, மிகவும் இச்செயல் எமக்கிளிவரவென்றுபாராது குடிப்பிறப்பாற் சிறியாரைக் குடிப்பிறப்பினுன் மிகவும்பெரியார் சென்று சார்ந்தடைந்துவாழ்தல் குற்றமில்லை; ஒருவர்மாட்டுவைத்த தாலவடைக்கலமேபோன் றொளி மழுங்கி யாயினு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, உயர்குலமுடையார் வறுமையுற்றுழி இழிகுல முடையாரைச்சார்ந் துயிர்வாழின் அது ஆபத்தருமமாகையால் அது பற்றி அவரைப் பழிக்கலாகாதென்கிறது. சார்ந்தடைந்து ஒளிமழுங்கி யாயினும் வாழ்வார்; அங்ஙனம் வாழ்தல் குற்றமில்லை என முடிக்க. தாலவடைக்கலம்—அடகு வைத்த வெண்கலத்தாலமாகிய உண்கலம். வறுமை மிக்குழி உண்கலமாகிய வெண்கலவட்டிலை அடகு வைத்துழி அதனைத் தீண்டுவாரின்றி அஃது ஒளிமழுங்கியிருப்பினும், வறுமை தீர்ந்தவாறே அடகின்மீண்டு கழுவப்பட்டு விளக்கமுறுவதுபோல அவரும் வறுமைதீர்ந்துழி அவர்சார்பினீங்கிக் கழுவாயாற் கழுவப்பட்டு ஒளியுடையாராவராதலால், தாலஅடைக்கலம் அவர்க்கு உவமமாயிற்று. 'தாலவடைக்கலம்' என்றது விளக்கமற்றதொன்றையுணர்த்துங் குறிப்பு மொழியாய்நின்று பழமொழியாயிற்றுப் போலும்.

199. தக்கமில் செய்கைப் பொருள்பெற்று லப்பொரு
டொக்க வகையு முதலு மதுவானுன்
மிக்க வகையா னறஞ்செய் கெனவெகுட
லக்காரம் பால்செருக்கு மாறு.

எ - து, நிலையில்லாத செய்கையையுடையபொருள்க டமக்குவந்துகிடைத் தால் அப்பொருள் தமக்குத்திரண்டதிறத்தினருமையும் அப்பொருள் தமக்குத் தொகுதற்குக் காரணமும் அவ்வறமானுல், மிக்கதன்மையால் அறத்தைச்செய் யென வெகுடல் அக்காரத்தையும் பாலையுஞ் செருக்கிக்காலுமதனேடொக்கு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, அறவுரைகொள்ளாமை அருவருக்கத்தக்கதென் கிறது. 'செய்யென' என்றது செய்வாயாகவென்று தருமோபதேசஞ்

செய்வார் சொல்ல அது காரணமாக என்றவாறு. வெகுடல்-அவ்வுரையை யேற்றுக்கொள்ளாது வெகுண்டுதள்ளுதல். அக்காரம்—சருக்கரை. செருக்கி—உட்கொள்ளாதுருமட்டி. காலல்—கக்குதல். 'அக்காரம் பால் செருக்குமாறு' என்றது இதன் பழமொழி. இதனை, "வெண்ணெய்க் கட்டியுஞ் சீனியுமூட்டலாம் விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாம்" எனப் பிறவாற்றானும் வழங்குப.

200. உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை
யடக்கமி லுள்ளத்த னாகி—நடக்கையி
னொள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கின்கைக்
கொள்ளி கொடுத்து விடல்.

எ - து, உடைப்பெருஞ் செல்வத்தான் வரும் உயர்ந்த முதன்மையைத் தானல்லாரால் அடக்கவு மடங்காதவுள்ளத்தனாகி யொழுக்கத்தா னல்லனல்லா தான்பக்கத்தேவைத்தல் குரங்கின்கையிலே ஒருகொள்ளியைக் கொடுத்துவிட்ட தனோடொக்கு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, செல்வமுடையானெய்தற்குரியதொரு தலைமையை அச்செல்வமுடைமையொன்றேபற்றி, அடக்கமும் ஒழுக்கமும் இல்லா தானுக்கு அளிக்கலாகாதென்கிறது. குரங்கின்கைக்கொள்ளிகொடுத்தல் அநர்த்தகரமாவதுபோல அடக்கமும் ஒழுக்கமும் இல்லாதவனுக்கு அளித்த தலைமையும் அநர்த்தகாமாமெனப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. 'குரங்கின்கையிலே கொள்ளியைக் கொடுத்தாற் போலும்' என்பது இதன் பழமொழி.

இவ்விரண்டாவது நூறுபாட்டுக்களின் முதற்குறிப்பு வருமாறு:—

பரிய வெனக்கு நிரம்பி நல்லவும்
சுடப்பட்டு வாட்டிறல் பெற்றாலு முள்ளூர்
மெய்யா கூற்ற நன்றே யாண்மண்

டிடையிடு தெற்ற அகல மமர்விலங்கித்
தாயானுங் கட்டுடை யொற்கம் பன்னாளுங்
காடுறை விலங்கே கருவினுட் டங்குற்ற
முரைசான்ற ஆற்ற ஆகுங் காட்டித்
தொன்மையி னெடியது செம்மாந்து செய்த
பண்டினர் பலநாளுந் தெரியா அருவிலை
தோற்றங் கற்றுனும் பெரியாரை மரம்போல்
அற்றுக நாணூர் பரந்தவர் தமரால்
ஒல்லாத கடிப்பப் பொருளல்லார் முன்னலி
நெறியா லாற்றும் வழங்கலும் ஆவிற்குப்
பூந்தண் இஞ்சி ஆற்றத் தன்னலி
வலியாரை மறுமை அறஞ்செய் வருவாய்
இனியாரும் கூஉய்த் தோற்றம் செறலின்
மறுமனத் தோற்றத்தா லுடுக்கை ஓர்த்த
காப்புடை யுரிஞ்சி மாற உறுமகன்
அல்லது யாந்தீய வேளாண்மை யுரைத்தவர்
களமர் ஆண்டகை யாவரே வெள்ளம்
வெற்றி கொழித்து வளமையும் பொல்லாத
அகத்தா லழிவு கற்றது செருப்புடை
இம்மை எய்தா தூய்மை பண்டுறுத்துக்
கற்றூற்று தீப்பால் நெடுங்காலம் நீர்த்தன்று
புரையின்றிப் பட்டவகையால் இறப்பத்
தக்கமில் உடைப்பெரு மெய்ம்மை யென்றிவை
பழமொழி யிரண்டா யூற்றடி வரவே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1922ஹ மார்ச்சுமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு 1922 மார்ச்சு	வரவு 1921 மார்ச்சு	விவரம்	செலவு 1922 மார்ச்சு	செலவு 1921 மார்ச்சு
			I General Section:		
I General Section:			(1) Establishment:—		
(1) Donations, Contributions வகையில் வரவு ...	702 8 ...		(a) மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	112 10 3	
			(b) கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல் ...	107	
(2) சங்கத்தில் அச்சிட்ட புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	114 9 ...		(c) கலாசாலைமாணவர்கட்குப் போஷணைக்காசச் செல் ...	87 13 8	
(3) Miscellaneous வரவு ...	1 7 9		(d) Literary Section சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	45	
மொத்தம் ரூ ...	818 8 9	2044 8 3	(2) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு ...	13 7 6	

II Editorial Section:						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தா வரவு ...	21	...	...			
(2) "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்குச் சந்தா வரவு ...	20	10	...			
(3) செந்தமிழ்ப் பழையதொகுதிகள் விற்ற வகையில் வரவு	33	11	...			
மொத்தம் ரூ ...	75	5	...	238	8	...
III Press Section:						
(a) Printing Office						
(1) சங்கம் அச்சாபீஸில் நடந்த வேலைகளுக்கு அச்சுக்கூலி வரவு ...	234	15	...			

(3) பாண்டியன் புத்தகசாலைக்கு வரும்பத்திரிகைக்குச் சந்தா செல்	2	12	...			
(4) தபால், தந்திவகையிற் செல்	15	7	6			
(5) சங்கத்துச் சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு	77	8	...			
(6) சங்கப்பரீக்ஷைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு	65	8	...			
(7) Miscellaneous செலவு ...	...	6	...			
மொத்தம் ரூ	527	8	11	1690	12	8
II Editorial Section:						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	35	...	...			
(2) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை, சங்கத்தில் அச்சிடும்புத்தகங்கள் சம்பந்தமாகக் காகிதம், அச்சுக்கூலி வகையிற் செலவு. ...	98	12	...			

(2) ஆ. வேலைகட்டாகக் காகிதக் கிரயம் வரவு ..	49	5	...			
(b) Binding Office						
(1) சங்கம் பைண்டிங் ஆபீஸில் நடந்த வேலைகளுக்குப் பைண்டிங் சார்ஜ் வரவு ...	64	4	...			
(2) Miscellaneousவரவு ...	...	4	...			
மொத்தம் ரூ ...	348	12	...	285	15	...

(3) தபால், தந்திவகையிற் செல்	20	13	6			
மொத்தம் ரூ ...	154	9	6	96	6	9
III PRESS SECTION:						
(a) Printing Office.						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	148	11	11			
(2) அச்சாபீஸ் உபயோகத்திற்கு Types வாங்கிய வகையிற் செலவு	150	15	...			
(3) Stationery Contingencies வகையிற் செலவு ...	60	5	3			
(b) Binding Office						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	33	6	4			
(2) Stationery Contingencies வகையிற்செலவு ...	50	...	3			
மொத்தம் ரூ. ...	443	6	9	1387	7	8

ஆகமொத்தம் வரவு ரு. ...	1242	9	9	2568	15	3	ஆக மொத்தம் செலவு ரு.	1125	9	2	3174	11	1
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்புத்தொகை ரு. ...	418	...	8	1888	8	2	மாதமுடிவில் மீதியிருப்புத் தொகை ...	*535	1	3	1282	12	4
ஆகமொத்தம் ரு. ...	1660	10	5	4457	7	5	ஆக மொத்தம் ரூ ...	1660	10	5	4457	7	5

*By C. Pass Book 4—8—9
Cash on hand 530—8—6

535—1—3

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR.

24—6—22.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager.

MADURA TAMIL SANGAM.

2—4—1922

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1922-ளு எப்பிரல்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு

விவரம்.	1922 எப்பிரல்			1921 எப்பிரல்		
I General Section:						
(1) Donations, Contributions வகையில் வரவு ...	115	...	...			
(2) சங்கத்தின் சாசுவத அங்கத்தினரிடமிருந்து சந்தா வரவு...	100	...	...			
(3) பாங்கில் போடப்பட்டுள்ள தொகைக்கு வட்டி வகையில் வரவு ...	68	4	...			
(4) சங்கத்தில் அச்சிட்ட புஸ்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு. ...	155	4	...			

செலவு

விவரம்	1922 எப்பிரல்			1921 எப்பிரல்.		
I General Section:						
(1) Establishment:—						
(a) மானேஜ்மெண்டு ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ..	131	7	5			
(b) கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல் ...	107	...	...			
(c) கலாசாலை மாணவர்கட்குப்போஷணைக்காகச்செல் ...	109	12	6			
(d) Literary Section சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல். ...	45	...	...			

(5) (a) பாங்கில் வட்டிக்குப் போடப்பட்டிருந்த மூலதனத் தொகை withdraw செய்தது வரவு 1050—0—0						
(b) Miscellaneous வரவு ... 2—3—3						
ஆ கூ 1052—3—3	1052	3	3			
மொத்தம் ...	1490	11	3	130	1	...
II EDITORIAL SECTION:						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவரவு	11	...	...			
(2) 'செந்தமிழ்'ப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாவரவு ...	20	6	..			
(3) 'செந்தமிழ்'ப் பழைய தொகுதிகள் விற்ற வகையில் வரவு ...	42	14	...			
மொத்தம் ...	74	4	...	33	12	...
III PRESS SECTION:						
(a) Printing Office:						
(1) சங்கம்அச்சாபீசில் நடந்த வேலைகளுக்கு அச்சுக்கூலி வரவு ...	285	9	9			

(2) Stationery, contingencies வகையிற்செல் ..	13	8	8			
(3) பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு வரும் பத்திரிகைக்குச சந்தாச் செலுத்தியவகையிற் செலவு ..	2	12	...			
(4) தபால், தந்திவகையிற் செல்	14	8	...			
(5) முனிசிபாலிடிக்கு வரி செலுத்தியது ..	4	15	9			
(6) சங்கம் சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலியைண்டிக் கூலிவகையிற் செலவு ...	11	4	...			
(7) சங்கப்பரீக்ஷைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு ..	1	12	...			
(8) பாங்கில் withdraw செய்த மூலதனத்தொகையை மறுபடியும் deposit செய்தது ...	1050	...	...			
மொத்தம் ...	1491	15	11	441	12	10
II EDITORIAL SECTION:						
(1) சிப்பந்திகட்குச்சம்பளம்செல்	35	...	...			
(2) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை, சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் சம்பந்தமாகக் காகிதம் அச்சுக்கூலி வகையிற் செலவு ...	111	10	...			
(3) தபால், தந்திவகையிற்செலவு	1	4	...			
மொத்தம் ..	147	14	...	83	4	9

(2) ஜூ.வேலைகட்காகக் காகிதக்கிரயம் வரவு ...	30	12	...			
(3) Miscellaneous வரவு ...	...	12	...			
(b) Binding Office:						
(1) சங்கம் பைண்டிங் ஆபீசில் நடந்த வேலைகளுக்குப் பைண்டிங்சார்ஜ் வரவு ...	73	12	...			
(2) Miscellaneous வரவு...	...	4	...			
மொத்தம் ...	391	1	9	406	5	6

III PRESS SECTION:						
(a) Printing Office:						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	162	...	...			
(2) Stationery Contingencies வகையிற் செலவு ...	85	4	10			
(3) அச்சாபீசுத் தொழில்வரி செல்லாக்கியது ...	9	...	...			
(b) Binding Office:						
(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	29	6	3			
(2) Stationery Contingencies வகையிற் செலவு ...	35	13	...			
மொத்தம் ...	321	8	1	487	14	7

ஆகமொத்தம் வரவு ரு ...	1956	1	...	570	2	6	ஆக மொத்தம் செலவு ரு ...	1961	6	...	1013	...	2
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்புத்தொகை ரு ...	535	1	3	1282	12	4	மாத முடிவில் மீதி இருப்புத் தொகை ரு ...	* 529	12	3	839	14	8
ஆகமொத்தம் ரு ...	2491	2	3	1852	14	10	ஆகமொத்தம் ரு ...	2491	2	3	1852	14	10

*By C Pass Book 4—8—9
Cash on hand 525—3—6

529-12—3

Audited and found correct,

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR,
24—6—22.

LAKSHMINARAYANAN,

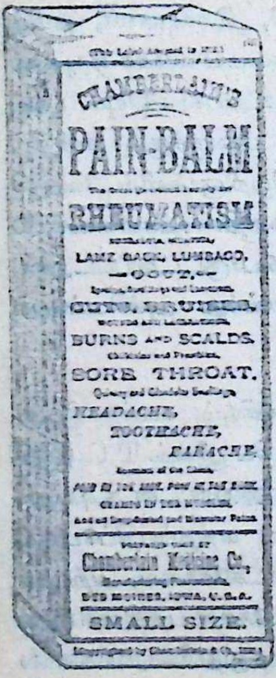
Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.
2—5—1922.

(No. 3)

Chamberlain's Pain Balm.

உடம்பில் நோய்க்குச் சேம்பர்லேன் துரை செய்திருக்கும் தைலம்.

வாதசூலை, முதுகுபிடிப்பு, பக்க சூலை, மார்புவலி, எரிச்சல், வெந்நீர் பட்டபுண், தோள்புண், தலைநோய், பல்வலி, வெட்டுக்காயம், நசுங்குதலினால் ஏற்பட்ட வீக்கம், வலி இவைகளைத்தீர்க்கும்.

நோவும் வீக்கமுமிருக்குமிடத்தில் தைலத்தைத் தேய்த்தவுடனே உள் எலும்புவரைக்கும் மருந்திறங்குவதை உணர்வீர். உடனே வேதனை குறையும். தைலத்தைத் தேய்த்துவர நாளடைவில் நோய் அடியோடு நீங்கும்.

இது முழுவதும் மூலிகை. கைபடாமல் செய்தது.

எங்கும் விற்பது. எளிதிற் கிடைப்பது.

சின்னப் புட்டி ரூபா 1. — — பெரிய புட்டி ரூபா 2.